

ĒRĢĻU NOVADA ZIŅAS

Ērgļu novada pašvaldības informatīvais izdevums Nr. 4 (172)

2021. aprīlis

Bezmaksas konteineru izmantošana

Ērgļu novada pašvaldība piedāvā bez maksas izmantot konteinerus lielgabarīta atkritumu savākšanai. Konteineru novietošanas laiki un vietas:

No 26.04. līdz 02.05.

- **Jumurdā** pie Jumurdas Saieta ēkas Ezera ielā 2;
- **Sidrabiņos** pie Sausnējas pagasta pārvaldes ēkas.

Ērgļos

No 03.05. līdz 9.05.

- J. Grota ielā 1 (pie dzīvojamās mājas);
- Mehanizatoru ielā 1 (pie dzīvojamās mājas);

No 10.05. līdz 16.05.

- Rīgas ielā 22 (pie katlu mājas);
- Parka ielā 20;

No 17.05. līdz 23.05.

- Oškalna ielā 10 (pie katlu mājas);
- Zaļajā ielā 31 (pie dzīvojamās mājas.)

Konteineri paredzēti nederīgu mēbeļu un citu lielgabarīta atkritumu novietošanai. Ja vēlaties atbrīvoties no nolietotās sadzīves tehnikas, lūgums to nēst konteinerā iekšā, bet novietot tam blakus. Konteineri nav paredzēti, lai atbrīvotos no šīfera un citiem azbestu saturošiem priekšmetiem.

Foto no interneta dzīlēm

Lielā talka - 2021

Izvēlies tuvāko vai interesantāko talku un 24. aprīlī pievienojies tai!

KĀ APĢĒRBTIES?

Talkojot noteikti lieto darba cimdus!

Iesakām vilkt garās bikses un kreklu vai jaku ar garām piedurknēm.

Kājās velc slēgtus apavus ar pietiekami cietu, biezu zoli, lai pēdās neieduras kāds nepamanīts stikls vai ass priekšmets. Galvā liec cepuri vai lakatu.

Šāds apģērbs Tevi pasargās arī no ērcu kodieniem!

KO ŅEMT LĪDZI?

Dodoties talkot, noteikti ņem līdzi darba cimdus, savus ģimenes locekļus, draugus, radus, darba kolēģus, kaimiņus un pats svarīgākais – darba prieku!

! Ņemot vērā joprojām pastāvošos ierobežojumus un īpašos apstākļus Latvijā, talkojot aicinām ievērot arī visas piesardzības prasības. Seko informācijai mājaslapā www.talkas.lv un sociālajos tīklos.

KO IESĀKT AR AIZDOMĪGIEM ATKRITUMIEM UN MIRUŠIEM DZĪVĒJĀM?

Ja talkojot ieraugi izlietotas injekcijas šļirciņas, pudeles ar ķīmiskiem vai nenosakāmiem šķīdumiem, akumulatorus, kā arī citus bīstamus atkritumus – neaiztiec tos! Par šādu priekšmetu atrašanās vietu informē Talkas Atbildīgo!

Ja talkojot uzej mirušu dzīvnieku – neaiztiec to, bet gan ZIŅO attiecīgajai pašvaldībai.

Savukārt, ja ieraugi vairāk nekā divus ievainotus vai bojā gājušus dzīvniekus, ziņo operatīvajam dienestam pa tālruni 112. Savus piepildītus maisus atstāj TIKAI norādītajā, vai reģistrētajā talkas vietā un par to atrašanās vietu informē talkas Atbildīgo. Neskaidrību gadījumā zvani savas pašvaldības talkas koordinatorei.

Mūsu pienākums ir būt veselīgiem, pietiekami daudz laika pavadīt svaigā gaisā, kā arī saglabāt Latviju tīru un zaļu nākamajām paaudzēm.

Būsim piesardzīgi un atbildīgi, bet nezaudēsim optimismu!

Ņem vērā, ka Lielajā Talkā aicinām ne tikai vākt atkritumus, bet darīt arī citus labus darbus – stādīt kokus, radīt brīnišķīgas puķu dobes, labiekārtot māju pagalmus, izgatavot putnu būriņus, atjaunot žogus, soliņus, tiltiņus... Dzīvosim skaisti! Lai prieks Tev pašam un pārējiem! Latvijai BŪT zaļai!

UZ TIKŠANOS 24. APRĪLĪ!

Sestdien - 24. aprīlī, no plkst. 9:00 līdz 15:00 vienlaicīgi visā Latvijā norisināsies Lielā Talka 2021.

Ņemot vērā pašreizējo epidemioloģisko situāciju Lielā Talka COVID-19 laikā aicina cilvēkus doties talkot šādi:

SOLO talkas: talkojiet vienatnē, pastaigājoties pa mežu vai gar jūru, sakopjot savas mājas apkārti;

DUO talkas: talkojiet divatā. Ja esat vienas mājsaimniecības pārstāvji, tad talkojiet droši kopā, ja esat draugi vai paziņas, ievērojiet vismaz divu metru distanci;

ĢIMENES talkas: talkojiet visa ģimene kopā, bet ievērojiet, ka jums jābūt vienas mājsaimniecības pārstāvjiem.

Mājaslapā www.talkas.lv Tu vari ērti apskatīt visas oficiāli reģistrētās talku vietas.

KUR SAŅEMT UN KUR ATSTĀT ATKRITUMU MAISUS?

Talkas laikā atkritumu vākšana notiek tikai izsniegtajos maisos, un tos bez maksas talcinēki Talkas dienā, vai pirms tās, var saņemt pie koordinatoriem, iepriekš piezvanot.

Novietošanas punkti Ērgļu novadā:

Jumurda – Ezera iela 2, pie saietas ēkas.

Koordinatori - Agita Opincāne, tel.num. +371 29400442

Sausnēja - pie vecajām darbnīcām,

Liepkalne – pie Tautas nama

Sidrabiņi – laukumā pie pagasta pārvaldes

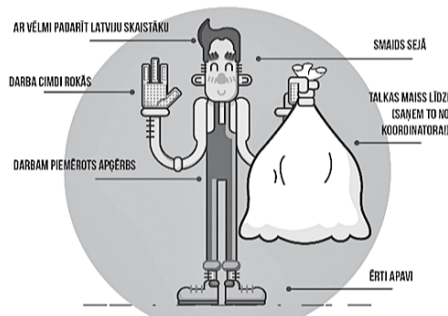
Koordinatori - Elita Ūdre, tel.num. +371 20243405

Ērgļos – Rīgas iela 10, Ērgļi, atvērtajā šķūnītī aiz garažām,

Koordinatori - Māris Grīnbergs, tel.num. +371 26471778

Pieteikt savu individuālo talku iespējams, reģistrējoties lielās talkas mājaslapā: <https://talkas.lv/liela-talka/pieteikt-talku/>, pirms tam to saskaņojot ar pašvaldību.

KĀDAM JĀBŪT TALKOTĀJAM?

ĢĒRBIES ATBILSTOŠI LAIKAPSTĀKĻIEM!

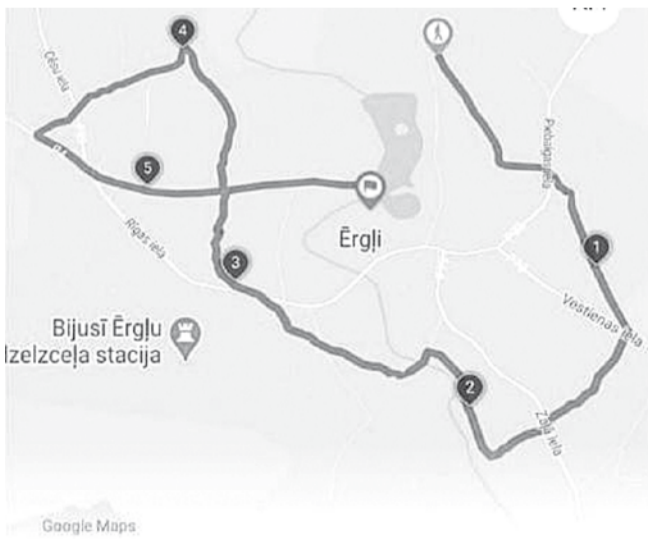
Ērgļu novada ziemas aktivitātes

No 19. februāra līdz 20. martam norisinājās dažādas sporta aktivitātes, ievērojot valstī noteiktos ierobežojumus. Šoreiz aktivitātes notika ar iepriekšēju pieteikšanos, bez kopēja starta. Ļoti žēl, ka prognozētie laika apstākļi mainījās un tika atceltas vairākas aktivitātes, piemēram, hokeja treniņi un ziemas volejbola treniņi.

Foto no Baibas Kaļvas personīgā arhīva

Visinteresantākās un aizraujošākās bija foto orientēšanās. Bija jāatrod desmit punkti, pie kuriem jāuzņem foto, un tas viss jāveic pa īsāko ceļu. Pēc ienākošajām ziņām bija ģimene, kas savā starpā azartiski cīnījās, veicot trasi vairākas reizes un meklējot īsāko ceļu. Tika izdalītas 25 kartes, bet trasi kopumā veica 10 komandas. Labākais rezultāts Rutai Griezānei - 5,33km. Otru labāko rezultātu daļa Daniela Griezāne un Edgars Tiltānovs ar ģimeni - 5,72 km. Vēl trasi veica Valda Griezāne, Inese Koklačova ar ģimeni, Kate Jēkabsons ar ģimeni, Lineta Rūnika, Iluta Kurzemiece un Raif, Elīna Svilpe ar ģimeni, Una Sipčenko ar ģimeni, Baiba Kaļva ar ģimeni.

5,72 km

Orientēšanās karte ar maršrutu un laiku.

Jāatzīmē vēl Undīne Ceplīte, kura trasi veica kopā ar mammu, ejot kājām, bet pēc tam ar tēti trasi veica, braucot ar velosipēdiem. Paldies visiem, kas veica trasi un nenobijās no laika apstākļiem!

Viena no aktivitātēm bija 20 km slēpojums, kad atkal "iejaucās" laika apstākļi. Distanci paspēja veikt tikai četri slēpotāji - Baiba Kaļva, Iluta Kurzemiece, Elīna Svilpe un Sabīne Svilpe.

Notika arī īsākas distances slēpojums, kurā piedalījās Una Sipčenko, Klāvs Konovalovs, Tots Oliveris Olte, Adrians Strižans un Elīna Svilpe.

Norisinājās arī slidošana, kurā labākos rezultātus savās grupās uzstādīja Gusta Straziņa, Rūdolf Venskevičs, Līva Tirzmale un Kristaps Jaunožoliņš.

Cerams, ka nākamā ziema laika apstākļu ziņā būs tikpat laba, bet tikai bez ierobežojumiem. Tad varēsim aktivitātes veikt lielākā pulkā un ar lielāku azartu. Tad būs arī apbalvošana aktivitāšu norišu vietās pie ugunsкура.

Aldis Jēkabsons

Dīsku golfs

4. aprīlī Disku golfa parkā "Ērgļi" norisinājās Lieldienu treniņi - "Met pa olām ar olām!", ievērojot valstī visus noteiktos ierobežojumus. Visi metēji bija sadalīti divās grupās - tie, kas māk mest, un tie, kas mēcās mest. Katram starts tika dots dažādos laikos. Vakarā tika apkopoti rezultāti. Labākie savās grupās bija Rūdolf Jānis Zosārs un Aldis Jēkabsons. Tā kā tie bija Lieldienu treniņi, tika apbalvoti nevis pirmo trīs vietu ieguvēji, bet katras grupas 4. vietas ieguvēji, kuri ieguva dažādu garšu un krāsu olas. Savās grupās 4. vietu ieguva Arvis Rudzītis un Alise Andriksone.

Ceram, ka drīz varēsim organizēt ne tikai treniņus, bet arī sacensības. Lai labi un tālu lido!

Aldis Jēkabsons, DGS kluba biedrs

ĒRĢĻU NOVADA PAŠVALDĪBAS DOMĒ

Pārskats par 2021. gada marta domes sēdē lemtu

Sēdes norise tiek fiksēta audioierakstā, kuru var noklausīties pašvaldības mājaslapā: www.ergli.lv

25. marta domes kārtējā sēdē:

- ✓ Nolēma uzstādīt:
 - ceļa zīmi Nr. 519 "Apdzīvotas vietas sākums", ceļa zīmi Nr. 520 "Apdzīvotas vietas beigas", ceļa zīmi Nr. 521 "Pilsētas vai ciema nosaukums", ceļa zīmi Nr. 522 "Pilsētas vai ciema nosaukums" Jumurdā, Jumurdas pagastā, Ērgļu novadā;
 - ceļa zīmi Nr. 312 "Masas ierobežojums 7t" Ratakalna ielā, Ērgļos, Ērgļu pagastā, Ērgļu novadā;
 - ceļa zīmes Nr. 323 "Maksimālā ātruma ierobežojums 30 km/h", ceļa zīmes Nr. 525 "Maksimālā ātruma ierobežojuma zona 30 km/h", ceļa zīmes Nr. 526 "Maksimālā ātruma ierobežojuma zonas beigas" Ērgļos, Ērgļu pagastā, Ērgļu novadā (J. Grota ielā, Smilšu ielā, Senču ielā, Vidzemes ielā);
 - ceļa zīmi Nr. 312 "Masas ierobežojums 7t" saskaņā ar 1. pielikumu uz Ērgļu pagasta, Ērgļu novada autoceļiem;
 - ceļa zīmi Nr. 312 "Masas ierobežojums 7t" saskaņā ar 2. pielikumu uz Sausnējas pagasta, Ērgļu novada autoceļiem;
 - ceļa zīmi Nr. 312 "Masas ierobežojums 7t" saskaņā ar 3. pielikumu uz Jumurdas pagasta, Ērgļu novada autoceļiem.
- ✓ Apstiprināja R. Blaumaņa literārās prēmijas 17. konkursa nolikumu, paredzot nolikumā noteiktajam balvu fondam finansējumu no R. Blaumaņa memoriālajam muzejam „Braki” plānotajiem 2021. gada budžeta līdzekļiem.
- ✓ Nolēma, ka Ērgļu novada pašvaldībai piekrīt un zemes reformas laikā ir ierakstāmas zemesgrāmatā uz pašvaldības vārda lauku apvidus zemes vienības 31,4 ha platībā, 2,1 ha platībā un 8,7 ha platībā.
- ✓ Nolēma veikt nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatā uz pašvaldības vārda un atsavināt, pārdojot par nosacīto cenu fiziskai personai nekustamo īpašumu 0,14 ha platībā, kas ir zemes starpgabals, ar mērķi apvienot nekustamos īpašumus.
- ✓ Pagarināja Ērgļu novada attīstības programmas 2013.-2019. gadam darbības termiņu līdz Madonas novada attīstības programmas 2021.-2027. gadam apstiprināšanai.
- ✓ Noteica, ka nekustamā īpašuma nodoklis par 2021. gadu maksājams šādā kārtībā - ne vēlāk kā līdz 2021. gada 31. decembrim 100% apmērā no nodokļa gada summas (arī iepriekšējo gadu nekustamā īpašuma nodokļa pārrēķini par neapstrādāto lauksaimniecībā izmantojamo zemi).
- ✓ Piešķīra Ērgļu novada pašvaldības domes priekšsēdētājam ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu trīs darba dienas no 01.04.2021. līdz 07.04.2021.

Informāciju sagatavoja pašvaldības sekretāre **S. Māliņa**

Ceļa zīme – Nr. 312 Masas ierobežojums 7t Ērgļu novada, Ērgļu pagasta autoceļi

Nr.p.k.	Autoceļa Nr.	Autoceļa nosaukums	Ceļa zīmes uzstādīšanas vieta, km	
1	2	Katrīna - Danderi - Vāķēni	0,005	5,25
2	4	Itālija - Kalvēni	0,005	
3	5	Rīgas ceļš - Klapčās	0,005	
4	6	Kaķarags - Spēliņi	0,005	
5	8	Medņi - Luksti	0,005	
6	9	Mežamalas - Gruņģi - Graudiņi	0,005	
7	10	Sauleskalna kapi - Gruņģīši	0,7	
8	11	Rīgas iela - Sauleskalna kapi - Cēsu iela	0,005	1,1
9	12	Liepupes - Jaunzemi - Veseri	0,005	4,83
10	13	Katrīnas ceļš - Brīvnieki	0,005	
11	14	Ērgļi - Lejas Tašķēni	0,005	
12	17	Piebalgas iela - Alkšņi	0,005	
13	19	Meņģeļi - Dzelzkājas	0,005	
14	20	Laptēni - Jumurdas pagasts	0,005	
15	21	Meņģeļi - Ozolkalni	0,005	
16	23	Mālijas - Virdzītes	0,005	2,249
17	25	Kaivēni - Brantēni - Sausnējas pag.	0,005	
18	26	Kokneses ceļš - Ķikutī	0,005	
19	28	Ērgļi - Ziedugravas	0,005	
20	36	Zarini - Aizpurvi - Veģeri - Ērgļi	0,005	
21	37	Kaķarags - Beitiņi - Jaundalbi	0,005	
22	38	Vimbās - Lapsalās	0,005	

Ceļa zīme – Nr. 312 Masas ierobežojums 7t Ērgļu novada, Jumurdas pagasta autoceļi

Nr.p.k.	Autoceļa Nr.	Autoceļa nosaukums	Ceļa zīmes uzstādīšanas vieta, km	
1	1	Purva ceļš	0,005	
2	3	Cirsti - Viesakas - Pūpoli	0,005	8,505
3	7	Pūpoli - Stulģi	0,005	
4	10	Gaitas - Ziediņi	0,005	
5	11	Gaitas - Kaļvi - Lubejas upe	0,005	

Ceļa zīme – Nr. 312 Masas ierobežojums 7t Ērgļu novada, Sausnējas pagasta autoceļi

Nr.p.k.	Autoceļa Nr.	Autoceļa nosaukums	Ceļa zīmes uzstādīšanas vieta, km	
1	7	Ziediņi - Paņķēni	0,005	
2	10	Bieņeni - Dzintari - Liepkalnes skola	2,9	
3	15	Sidrabiņu centrs	0,005	1
4	16	Sidrabiņi - Niedrēni	0,005	
5	17	Valtiņi - Ērmēni	0,005	
6	20	Ģibuļi - Ozolkans	0,005	
7	21	Zemturi - Noriņas	0,005	
8	23	Sausnēja - Īvāni	0,005	
9	24	Sausnējas centrs - Skola - darbnīca	0,005	1,19
10	25	Sausnējas centrs - Veikals	0,15	
11	26	Sausnējas centrs - kalte	0,48	

Lieldienas Jumurdā

Jau otro gadu izpalika kopīgas Lieldienu svinēšanas tradīcijas, kad pie Jumurdas pagasta Saieta ēkas tika rīkotas tradicionālas Lieldienu atrakcijas - spēles, olu meklēšana, šūpošanās un citas.

Zinot, cik gaidītas gan maziem, gan lieliem pēc garās ziemas ir šīs kopīgās pavasara sveikšanas tradīcijas, Lieldienu zaķis nolēma sagatavot visiem mazu prieka mirkli.

Pirms svētkiem ikviens tika aicināts piedalīties olu modes skatē - izkrāsot vai citādi izdekorēt olu... uz papīra. Lieldienās visi iesūtītie darbi bija apskatāmi izstādē. Raibas un atraktīvas olas sanāca Agatei, Rūtai, Elizabetei, Elzai, Mārcim, kā arī mammām un vecmāmiņām Dainai, Elīnai, Velgai, Inesei.

Kas gan ir svētki bez skaitām dekorācijām. Kopā ar Dainu tika izrotāta gan ēkas ārpuse, gan ceļmalas koki. Pļaviņā sapulcējās vesela zaķu saime un, protams, savs skaistums tika arī lielajām šūpolēm.

Un, kad mājās lielās "olu kaujas" bija izcīnītas, visa ģimene kopā varēja doties uz Jumurdas Saieta ēkas apkārtni, lai izšūpotos, apskatītu izstādi un piedalītos sagatavotajā atrakcijā.

Kāds tad bija Lieldienu zaķa uzdevums? Pēc dotajām norādēm Saieta ēkas apkārtne vajadzēja atrast astoņus punktus, saskaitīt katrā vietā zaķa atstātās olas un atrast vārdu. No dotajiem vārdiem vajadzēja sastādīt mīklas tekstu un atminēt šo mīklu. Arī norādes bija dotas mīklu veidā. Pareizās atbildes Lieldienu zaķis saņēma no deviņām ģimenēm, arī no pāris anonīmiem minētājiem. Bet pēc novērotāju ziņojumiem, ģimeņu rosība pie Saieta ēkas bija aktīva visas dienas garumā.

Lieldienu zaķis saka visiem paldies un vēl veselību!

Sarmīte Jumurdas bibliotēkā
Foto un kolāžas autore **S. Dreiblate**

Lieldienu zaķa mīklas minētāju atsauksmes

"Man patika viss: olu meklēšana".

Rūta, 6 gadi

"Man patika radoši izdomātie uzdevumi, tie bija gana ilgi, interesanti".

Elza, 10 gadi

"Paldies par interesantajiem uzdevumiem, tie aizrāva gan lielos, gan mazos Lieldienu svinētājus. Lielisks piemērs, ka risinājumu var atrast vienmēr... Bija meklēšanas prieks, intriga un iespēja uzzināt, ko jaunu".

Miķelsonu ģimene

"Paldies Jumurdas bibliotēkas vadītājai Sarmītei par viņas interesanto veikumu Lieldienu brīnuma radīšanā! Lieldienu pastaigā ģimenes varēja atnākt līdz Jumurdas Saieta ēkai, kur Sarmīte bija sagatavojusi jautru, aizrautīgu mīklas atminēšanu. Šī pastaiga izvērtās par lielisku izklaidi kā lieliem, tā maziem."

Smeiļu un Vaivodu ģimenes

Atsauksmes uzklaušija **Agita Opincāne**

Redaktores sleja

Gaidītā pavasara noskaņa pamazām nes siltuma dvesmas, putnu čivināšana dzirdama visās debespusēs. Un kroku-sī zied dažnedažādās krāsās, it kā cenšoties piesaistīt cilvēku uzmanību, lai atgādinātu, ka burvīgais pavasaris ir pienācis.

Jaukas un vēsas Lieldienas jau ir nosvinētas, tomēr aizvien tiek gaidīts silts laiks, kad biežās drēbes varēs nolikt skapja tālākajā plauktā, lai varētu izbaudīt viltīgās pavasara saules starus.

Jebkurā gadījumā pavasaris iedvēš jaunus, enerģijas pilnus spēkus kā katru gadu. Skolēni ir uzsākuši sprintu vai, precīzāk, orientēšanās distanci no pavadītajam Lieldienu brīvajām dienām līdz vasaras brīvlaikam. Visi rūpīgi skaita laiku līdz tik ļoti gaidītajam un pelnītajam trīs mēnešus ilgajam vasaras brīvdienām. Novēlu rast iedvesmu un spēkus sagaidīt vasaras brīvlaiku, paspējot izbaudīt pavasara dāvāto siltumu un krāsu eksploziju.

Katrīna, 10. klases skolniece

Mazie projekti 2. klasē

Šī gada pavasarī 2. klases skolēniem ir bijusi iespēja piedalīties vairākos mazos projektos.

Viens no veicamajiem darbiem latviešu valodas stundās ir pastāstīt par izlasīto grāmatu. Vienmēr šīs stundas ir ļoti interesantas, jo parasti katram skolēnam ir izlasīta kāda cita grāmata. Pēc klasesbiedru stāsta noklausīšanās ir iespēja gan uzdot jautājumus, gan apskatīt līdzīgu paņemtās grāmatas. Un ir patīams prieks, ja kādam izdodas tik aizraujoši pastāstīt, ka ir vēlēšanās grāmatu izlasīt arī klasesbiedriem.

Jau februārī skolēni zināja, ka 12. martā būs šī īpašā mācību stunda. Taču šoreiz viss notika citādi: stāstījums bija jānofilmē un jāatsūta, jo šajā dienā skolēni strādāja mājās. Reizē ar stāstījuma plānu skolēni saņēma vēl četrus uzdevumus, kuri bija saistīti ar izlasīto grāmatu. Pirmais bija saistīts ar mājturību, jo bija jāpagatavo ēdiens, kas būtu saistīts ar grāmatas saturu. Tālāk bija mājās jāsameklē lieta, kura arī ir saistīta ar grāmatu. Pēc tam sekoja divi darbi, kas saistīti ar mākslu - plastilīna veidojums un gleznojums ar guaša krāsām. Visi darbi tika nofotografēti. Skolēniem bija arī jāpamato, kā tas saistīts ar grāmatu.

Jāatzīst, ka kaut ko tādu izmēģinājām pirmo reizi. Tas, ka bērni bija pārdomājuši stāstījumu, tiešām iepriecināja, bet pārējo uzdevumu veikšana parādīja, cik dažādi un radoši ir 2. klases skolēni. Ar interesi apskatījū ikvienu sūtījumu. Piemēram, lasot grāmatu "Lāčradzis", no plastilīna tika pagatavoti dažādi meža iemītnieki un arī pats Lāčradzis, bet cīšiņi ar majonēzes palīdzību atgādināja čūskas. Savukārt, ja grāmatā bija stāstīts par ceļojumu, tad līdzīgu var ņemt sviestmaizes. Tie ir tikai divi "gardie" piemēri, bet ikviens ir piemērošanas vērts, jo šajā dienā tapa neparastas desu maižiņas (tās bija kaulu formā, jo grāmatā bija stāsts par suni) un cepumi, kas atgādināja dzīvnieku ķepu. Arī kūkām varēja būt ļoti neparastas dekorācijas. Ļoti interesanti bija mājās sameklētie priekšmeti, kas bija dažādas rotaļlietas un pat gulta, jo grāmatas varonim patīk gulēt.

Žēl, ka pēc projektu dienām trīs nedēļas nevarējām tikt klātienē, lai kopīgi apskatītos mājās paveikto, tāpēc 9. aprīlī ar līdzīgu uzdevumu darbojāmies skolā. Bērni nāca uz skolu ar izlasīto grāmatu un mājās sameklēto priekšmetu, bet vizuālās mākslas stundā katrs, zīmējot ar guaša krāsām un darbojoties ar plastilīnu, domāja par savu grāmatu. Tā vēl nekad nebija bijis, jo šoreiz katram bija citāda darba plānošana. Un rezultāts bija fantastisks, jo skolēnam fonā bija tikko tapis zīmējums, klasesbiedri klausījās un arī līdzīgu paņemtās lietas bija ļoti dažādas.

Trešais mūsu klases projekts notika attālināto mācību laikā, kas sakrita ar Lieldienu gaidīšanas laiku.

Marta beigās un aprīļa sākumā latviešu valodas stundās lasījām stāstus un pasakas par Lieldienām. Tas notika katram savās mājās, pieslēdzoties tiešsaistes stundai. Bērni mācījās no galvas tautasdziesmas un sūtīja video, un tad veica vairākus radošus darbus - gatavoja Lieldienu apsveikumus, darbojās ar guaša krāsām, atkārtoja krāsu apli, izkrāsot Lieldienu zaķi. Kādā dienā tika pagatavoti "Bēgošie zaķi", kuri pēc tam devās skrējienā pa māju. Laicīgi tika iesēta zāle, ar kuru dekorēt svētku galdus. Nobeigumā bērni atsūtīja fotogrāfijas, kas tapušas Lieldienās. Jauki, ka 6. aprīlī varējām kopīgi paskatīties mājās paveikto un izvērtēt, kas kuram izdevies vislabāk. Katrs skolēns varēja pastāstīt par saviem darbiem, par olu krāsošanas pieredzi. Prezentācijas slaidā katram bērnam bija vairāk nekā trīs darbi. Un tad sekoja nākamais uzdevums, izvēloties tikai dažus, ar kuriem piedalīties konkursā "Vesels kā pūpols", kuru organizē Latgales plānošanas reģions. Aicinājums piedalīties mums pienāca tāpēc, ka rudenī nosūtījām klases kopdarbu Latvijas dzimšanas dienai vēltītajā konkursā. Paldies otrklasnieku vecākiem un pārējiem atbalstītājiem, kas balsoja par mums!

Sandras Stankevičas, 2. klases audzinātāja, teksts un foto

Kā jūtas jaunie vidusskolēni

10. klase jauno mācību gadu sāka, gaidot pārmaiņas. Viņi ir piepūļējušies vidusskolēnu saimei, mācību process būs, iespējams, atšķirīgs, jo ar viņiem vidusskolas posmā sākas pāreja uz jauno standartu. Klases kolektīvā ir arī divas jaunas skolnieces, viņām šis būtu laiks, kad iepazīt jauno kolektīvu. Bet situācija pasaulē ienesusi savas izmaiņas. Kā jūtas jaunie vidusskolēni?

• **Mani mācībām motivē, uzmundrina, iedvesmo** - teikums: "Izpildi tagad un pēc tam būsi brīva!" Ir grūti atrast motivāciju, mani motivē tā doma - ja ātrāk visu izdarīšu, vairāk būs brīvā laika vai arī domas par vasaras tuvošanos, bet vairums brīžos motivācijas nav. Vecāki. Es pats. Draugi.

• **Brīvdienās es labprāt** - atpūšos pēc darba nedēļas, kaut kur aizbraucu, pavadu laiku aktīvi un interesanti, eju ārā, slēpoju, skatos filmas, nedaru neko nopietnu, atpūšos, skatos TV un sporta sacensības. Daru mājas darbus, kārtoju, tīru istabu, gatavoju neparastus ēdienus un saldumus u.tml. Daudz staigāju. Guļu, spēlēju datoru. Lasu grāmatu.

• **Mani neapmierina attālinātais mācību process**, jo man jau ir noriebies sēdēt vienā istabā gadu no vietas. Tas ir ļoti nogurdinoši. Labi, manuprāt, mums ir salīdzinoši maz jā-mācas un ir viegli, bet morāli es nespēju vairs saņemties un mācīties, ir ļoti grūti dzīvot bez sabiedrības, kustības. Un visgrūtākais ir pašam sevi piespiest kaut ko darīt, lai arī cik viegli tas šķistu. Ir daudz darbu, kur viss jāsaprot pašam. Un ir bažas, ka varētu saprast tēmu nepareizi. Rodas arī iespaids, ka bieži uzmanību liek pievērst nevis mācību procesam, bet gan rezultātiem, ņemot vērā to, ka daudzās stundās ir jāiesūta jau gatavi „secinājumi” par tēmu, kura, lai gan nav paskaidrota, tomēr jāizprot pašiem.

Mani apmierina attālinātais mācību process, jo ir iespēja labāk plānot savu laiku un darīt darbus patstāvīgi, kā arī ir iespēja vairāk laika pavadīt arī un nodarboties ar dažādām aktivitātēm. Kaut gan rodas iespaids, ka nav tik viegli visu atcerēties un iemācīties, kā arī visu vienmēr var paskatīties klādē vai grāmatā.

Man ir neitrālas emocijas pret šo mācību procesu. Mani neapmierina tas, ka ir ļoti daudz apjomīgu uzdevumu. Dažbrīd ir tā, ka vienu izpildi un divi jauni jau klāt. Izpildāmo darbu daudzums ir diezgan pamatīgs. Šajā attālināto mācību procesā mani apmierina tas, ka darbu iesūtīt var līdz noteiktajam termiņam un darbs nav jāstieidz. Protams, mani apmierina mājas komforts, pildot darbus. Bet tam klāt nāk arī uzmanību novērsošas lietas.

• **Es vēlos atgriezties skolā pēc iespējas ātrāk**, jo skolā ir vieglāk mācīties un blakus ir skolotājs, kam pajautāt nesaprotamās lietas. Kā arī es vēlos satikt savus klasesbiedrus un veidot atmiņas kopā ar viņiem klātienē. Man būs tāda sajūta, ka man ir jāgaida piecelties, sataisīties un iet uz skolu, klātienē redzēt skolotājus un klasesbiedrus, kas uzlabos mācības. Pietrūkst visa - gan sēdēšanas stundās, gan starpbrīžu un pasākumu, es negribu savus jaunības gadus pavadīt mācoties, sēžot pie datora, pat neko neiemācoties. Kamēr bijām skolā, uzdotā nebija tik daudz un visu varēja labāk saprast. Visur apkārt bija skolotāji, kuriem jebkurā brīdī varēja uzdot jautājumus.

Es nevēlos atgriezties skolā, jo man patīk, ka var atpūsties un paēst jebkurā laikā. Un tad vismaz nav jāsež vienā solā līdz 16.00. Pati varu izplānot sev izdevīgu laiku, kad mācīties un kā pašai ērtāk. Varu arī izmācīties vakarā, ja pa dienu negribas, jo ir tādas reizes, kad nav spēka un gribas mācīties. Galvenais ir vienkārši piespieties kaut ko izdarīt un visu sapratīsi. Nevieni neliedz paprasīt kaut ko kādam, ja ko nesaproti. Ja būs skola, tad visi pēkšņi sūdzēsies, ka agrī jāceļas, jāsež līdz vakaram skolā, visi beš, nevar iziet ārā utt.

Es gan vēlos, gan nevēlos atgriezties skolā. Nedomāju, ka es būtu pārlieku laimīga par ļoti agro celšanos un ilgo dienu skolā, bet, neņemot to vērā, mājās ir ļoti grūti mācīties. Mājās nav pārlieku lielas motivācijas un apgūt kādu vielu ir sarežģītāk. Ir nepieciešama nedaudz lielāka, labāka komunikācija, jo daudzas reizes nav līdz galam saprotami uzdevumi. Es vēlos atgriezties skolā daļēji - skola tiek apmeklēta dažas dienas nedēļā un otra daļa nedēļas tiek pavadīta, mācoties no mājām. Jo šāda kārtība, manuprāt, būtu vērtīgāka ar vienlaikus klātienes mācību esamību un daļēji patstāvības organizēšanu. Manuprāt, mācībās jābūt šāda veida balansam.

Skolēnu domas apkopojā klases audzinātāja
Antra Grinberga

Ko dara skolēni brīvajā laikā?

Tika veikta aptauja, kuras mērķis bija noskaidrot, ko skolēni, atrodoties mājās, iesāk savā brīvajā laikā. Aptaujai atsaucās kopā 45 cilvēki, no kuriem 51% skolēnu bija no 8. klases, bet 49% skolēnu - no 10. klases.

Atbildes bija pavisam dažādas. Ļoti liela daļa skolēnu dodas ārā, pavada savu brīvo laiku pastaigājoties, kā arī aktīvi piedalās pavasara dārza darbos. Diezgan daudzi aptaujas dalībnieki savu brīvo laiku piepilda ar sportiskām aktivitātēm. Vairums skolēnu satiekas ar draugiem. Daudzi brīvo laiku pavada ar tehnoloģijām sev blakus, tas ir, spēlējot spēles, sazinoties ar citiem un skatoties dažādus video. Diezgan mazam skolēnu skaitam izdodas izkustēties ārpus mājas, dodoties nelielos izbraukumos. Un tikai daži piesēžas pie kādas labas grāmatas. Bet citiem brīvais laiks ir pavisam nesaprotams vārdu salikums, jo nākas nepārtraukti tikt galā ar lielo skolas darbu krāvēju.

No šīm atbildēm var secināt, ka lielākā daļa skolēnu savu brīvo laiku pavada aktīvi un mērķtiecīgi. Neiznieko savu laiku, bet iet un dara. Protams, arī atpūšas un uzkrāj spēkus. Kā nu kurais sevi izklaidē, bet garām šo laiku nelaiž.

Signe Solovjeva, 10. klases skolniece,
aptauju veidoja Kātrīna Rešņa, 10. klases skolniece

Erudīcijas konkurss "FIZMIX Eksperiments"

Šī gada 12. aprīlī attālināti norisinājās 8. un 9. klašu skolēnu erudīcijas konkursa "FIZMIX Eksperiments" pusfināls, kurā piedalījās 10 komandas no katra reģiona - Vidzemes, Kurzemes, Latgales, Zemgales, Rīgas reģiona un Rīgas pilsētas. Konkursu kopumā sāka 131 komanda.

Arī man bija iespēja piedalīties šajā pusfinālā kopā ar saviem komandas biedriem - Santu, Jurģi, Aiviju un Rihardu un skolotājiem Annu Ieleju un Anitu Mušu. Lai iekļūtu pusfinālā, bija jāatbild uz uzdevumiem neklātienes atlases kārtā, kas ilga četras nedēļas. Uzdevumi bija interesanti un arī neparasti - daži jārēķina, dažiem jāmeklē informācija, citi jādara praktiski, bet vēl citi jāizspiež. Kad uzzinājām, ka esam iekļuvuši pusfinālā, bijām iepriecināti. Lai piedalītos pusfinālā, nācās atkārtot dažādas fizikas tēmas. Pusfinālā visi klasesbiedri, konkursa dalībnieki, satikāmies klātienē, lai atvieglotu saziņu. Man bija liels prieks sadarboties mūsu komandā, jo bija draudzīgi un erudīti komandas biedri. Pusfinālā, tāpat kā atlases kārtā, uzdevumi bija dažādas sarežģītības. Man šķiet, mums gāja ļoti labi, jo atbildējām uz visiem uzdevumiem paredzētajā laikā. Arī skolotājiem pusfinālā bija atjautības uzdevumi, kas nebija nemaz tik viegli.

13. aprīlis pienāca ar brīnišķīgu ziņu - urā, esam tikuši finālā! Tagad jāspasparojas, lai varētu startēt pēc iespējas labāk.

Piedaloties šajā konkursā, manuprāt, mēs visi esam ieguvēji, jo pilnveidojām savas zināšanas un pieredzi. Paldies skolotājiem, kuras ierosināja piedalīties un palīdzēja gan tam sagatavoties, gan uzdevumu risināšanā!

Guna Nikolajeva, 9. klases skolniece

Liepājas atklātā programmēšanas olimpiāde

Mūsu komanda „Enigma” piedalījās „Liepājas atklātā programmēšanas olimpiādē”. Dalībniekiem bija uzdevums veidot spēli programmā „Scratch” par tēmu „Labirints”. Tam bija jābūt virtuālajam ceļojumam pa Liepājas ielām.

Mums vajadzēja ieprogrammēt kodu, lai tūrists virzītos pa norādīto maršrutu, ko citi cilvēki ir ierakstījuši spēles algoritmā. Kad ceļotājs ieraksta nepareizu algoritmu, tad tūrists aiziet nost no ceļa un rādās kļūda.

Mums šī spēle bija jātaisa mēnesi. Tas ir mūsu pirmais lielais projekts. Un mums ļoti labi izdevās, jo mēs ieguvām ceturto vietu un Atzinību. Paula bija tā, kura lika visu kodu iekšā „Scratch”. Patrīcija zīmēja dizainu - garņus un formas. Līna izpalīdzēja, labojot kļūdas kodus.

Paula Konovalova,
Līna Madsena, Patrīcija Dreiblete,
6. klases skolnieces

Patrīcijas zīmētais garņš no spēles „Labirints”.

Skolu literārā avīze „Cinītis”

Ar Tevi

Samanta Ungure, 8. klases skolniece

Ar Tevi man ir tāda māju sajūta. Tikai ar Tevi. Manī atraisās tāds mazs garņš, kuru nekad nebiju sajutis. Viņš lēkā. Mazliet bērnišķīgi.

Kopā ar Tevi es jūtu dzeltenu krāsu, kura ir spilgtāka par saules garlaicīgo pelēkumu, kas ieņēmis mūs visus, piesaistījis mums katram vienādus un neglītus lietus mākoņus, kas to vien gaida, kā sākt līt tieši uz mūsu galvām. Dažreiz liekas, ka esam piesieti šiem pelēcīgi nomāktajiem un mūždien drūmajiem mākoņiem ar suņa siksnu. Esam pārāk pielīpuši savam ikdienas skrējienam, kas galu galā visus noved pie viena un tā paša gala mērķa. Protams, aiz manis var palikt pēdas, sliktas vai labas, to izvēlos pats, bet reizēm liekas, vai tam vispār ir kāda nozīme? Pēc manis kāds tāpat tām pārmis pāri vēlreiz un vēlreiz... Līdz manējās nemaz vairs nevarēs atšķirt vai saredzēt.

Mēs turpinām staigāt šo nožēlojamo vienvirziena ceļu kā pasaules un mākoņu vergi. Vienmēr esam nošķukuši, mūsu skatiens pievērsts zemei un nekam citam. Tādēļ nemaz nepamanām to mākonī, kas pārāk daudz kontrolē mūs visus kā tās bezrūpīgs un nejauks suņa īpašnieks, kas sunim siksnu apliek nežēlīgi stingri. Mēs nemaz nemēģinām no viņa atrauties, jo nezinām, ka tas eksistē. Viss, ko vajadzētu izdarīt, ir vien pacelt savas acis un pretoties. Bet tas taču mani padarītu citādāku. Visi uz mani skatīsies. Skatīsies, klusām pie sevis izvērtēs no galvas līdz pirkstu galiņiem. To taču es negribu, vai ne? Bet ir iespēja, ka, varbūt tikai un vienīgi paceļot acis, es izrautos no šīs nožēlojamās un garlaicīgi pelēkās, bālās un melnholiskās pasaules, kur visi ir vienādi - drūmi un savtīgi.

“Nestāsti nevienam savas domas un uzskatus, lietas, ko izbaudi. Ja nu viņiem nepatiks? Viņi tevi izstums. Neesi citādāks. Tas pievēršīs pārāk daudz uzmanības. Ja tev būs daudz uzmanības, vienmēr būs

Mans vaļasprieks - dirt jumping

Kas ir dirt jumping? Dirt jumper - jau pats vārds izsaka, kas tas ir. Tulkojumā latviešu valodā tas ir zemes lēcējs. Lēciena vietas tiek veidotas no smiltīm, māla, zemes. Šādā sporta veidā ir vajadzīga ķivere, izturīgs un viegls velosipēds, ceļu sargi, un pats lēcienam var notikt.

Tam ir vajadzīgs MTB velosipēds, veidots BMX trikiem, ar vienu bremzi un vienu ātrumu. Mūsdienās ekstrēmā sporta veidi kā freestyle mtb un bmx freestyle nav tik izplatīti, it sevišķi Latvijā. Un vietas, kurās var nodarboties ar dirt jumps, ir reti satopamas Latvijā. Tomēr mūsu apkārtnē šāda vieta ir. Un tā ir kā milzīgs spēļlaukums, kur var kreatīvi izpausties - būvēt, ko tik tu vari izdomāt. Pa šo pandēmijas laiku ir sākts būvēt lēciena vietas. Šis ir tikai sākums. Un varbūt pēc 10 gadiem uz šo vietu brauks visi šo sporta veidu cienītāji. Pa šo laiku esmu devies uz turieni katru dienu, lai būvētu lēcienus un labi pavadītu laiku. Esot gaisā, ķerot adrenalīnu, jūtos lieliski. Tas ir tas, kas man patīk un ko es mīlu. Gaisā es aizmirstu par visu un koncentrējos “nosēdināt” trikus, ko vienmēr esmu vēlējis izdarīt.

Un tas mirklis, uzeļot gaisā, kad es taisu triku, ko esmu gribējis “nosēdināt”, un saprotu - es to izdarīju! Tad ir smaids līdz ausīm, tad esmu laimīgs, priecīgs. Tā ir vislabākā sajūta pasaulē.

Valters Rešņa, 7. klases skolnieks
Foto no autora personīgā arhīvā

Manī brīvā laika hobijī

Sēžot mājās, esmu atsākusi vairāk uzmanību pievērst grāmatu lasīšanai, tāpat arī brīvās dabas objektu apmeklēšanai jeb pastaigām. Protams, ir vēl daudzi dažādi hobiji, kas ir atsākti. Esmu iesākusi jaunu vaļasprieku, piemēram, interesantu vietu meklēšanu, tas ir, internetā meklēju vietas Latvijā, kuras ir brīvā dabā, kas ir atšķirīgākas, neredzētākas un interesantākas. Esmu atradusi īpašu vietu, kuru noteikti apmeklēšu. Tā ir Katvaru muiža, kas man likās ļoti interesanta.

Es iesaku katram atsākt vai atrast kādu sev piemērotu hobiju, tas var būt fotografēšana, nūjošana, kolekcionēšana un citi interesanti hobiji. Tādēļ, ka tagad ļoti daudz kas jāveic attālināti, nevajag noskumt, bet turpināt darīt un neapstāties.

Daila Kalniņa,
10. klases skolniece

kāds, kam ir kas slikt, ko par tevi pateikt.” Tādas domas virmo manā galvā. Un varbūt pat daudzu pelēkajās galvās.

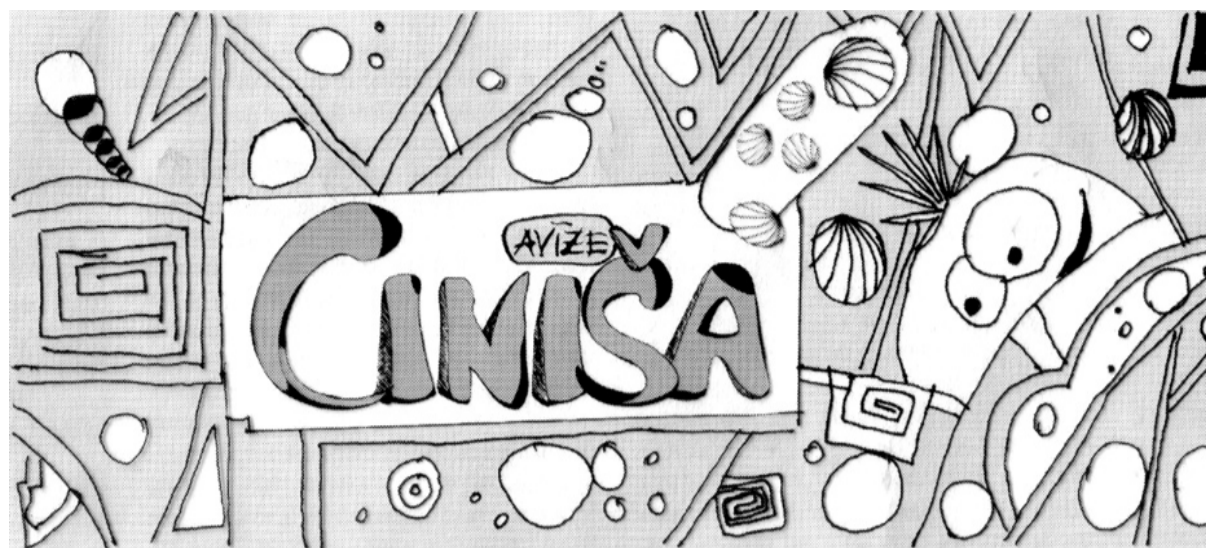
Līdz satieco to vienu cilvēku. Dzeltens. Vispildīgākā dzeltenā krāsa, ko savā mūžā esmu jutis. Jā, jutis. Neapkrastāma sajūta. Tā, it kā mazs garņš manī beidzot ir atmodies un nu sprēgā kā spoža pavasara saulīte. Ir pavisam silti, koši un... priecīgi. Varu pateikt jebko un zinu, ka mani nenosodīs. Es paceļu acis uz augšu. Pārkožu neredzamo siksnu starp sevi un pelēko, miglaino mākonī. Atrasis krāsas. Es beidzot redzu. Tāpat kā visi, eju pa vienvirziena ceļu, taču manu acu priekšā ir trepes. Tiesām, skatoties uz kājām un nepaceļot acis, nekad tās nebūtu ieraudzījis. Tās mirdz. Spoži kā Pelnrušķītes slavenā kristāla kurpīte. Šādu skatu ieraugot, nevar nesmaidīt. Katrs pakāpiens gan ir augsts, taču es ticu, ka ar laiku spēšu šīs gleznainās trepes pievarēt. Nu es stāvu uz pirmā pakāpiena. Palūkojos apkārt. Tu stāvi lejā un smaidi, taču redzu asaras tavās acīs. Es izstiepju roku, un uzvelku Tevi augšā. Mēs iesim tālāk. Kopā.

Katram vajag pakāpienu, lai tiktu augšup, lai piepildītu savu drūmo un bezgaršīgo pasauli ar šo mirdzošo un nepārvarami dzeltenu. Lai redzētu savas iespējas. Saprastu, ka “es to varu!” Nav vairs nekādu šķēršļus. Vienīgais šķērslis, kas bija, biju es pats.

Ar Tevi man ir tāda māju sajūta. Tikai ar Tevi. Manī atraisās tāds mazs garņš, kuru nekad nebiju sajutis. Viņš lēkā. Mazliet bērnišķīgi.

Alīna Muša, 8. klases skolniece

“Skolu Ziņas”
Redaktore: Kātrīna Rešņa 10. klase, Signe Solovjeva, 10. klase. Izdevējs: Ērgļu novada pašvaldība.
Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļu pagasts, Ērgļu novads, tel. 64871299. Iespiests: SIA “Erante”, Madonā, Saieta laukumā 2a.
Matiens 1100 eksemplāri

Skolas literārā avīze

2021. gada aprīlis Nr. 4 (183)

8. klases skolēni izmēģināja radošos spēkus, rakstot miniatūras un tēlojumus par sevi, dabu un vidi, iedvesmojoties no gandrīz mūsu novadnieces rakstnieces Ilzes Indrānes darbu citātiem.

“Tīrs pagalmis ir i karaļnama rota!” (Ilze Indrāne)

Ko tu saproti ar vārdu karaļnams? Kas ir tavs karaļnams un tā rota? Vai tu uz šo jautājumu spētu rast atbildi divās sekundēs? Man tas neaizņemtu īpaši daudz laika, jo es zinu, kur ir tā vieta, kas liek justies kā karaļnamā!

Vai tev ir tā bijis, ka atrodies kādā vietā ilgi, taču tev vajadzīgs krietns laiks, lai spētu saprast, ka tieši tas ir tavs lielais, skaistais, apbrīnojams un dārgais karaļnams? Bet, lai tu iegūtu šo skaisto vietu, tev ir jāstrādā smagi. Fiziski un emocionāli. Nedomā, ka tu to spēsi paveikt vienā dienā! Vai tu joko? Es pie tā strādāju vairākus gadus. Manu karaļnamu veido daudzas lietas man apkārt. Pirmais, ko parasti ierauga ciemos braucēji, ir mūsu sētas nosaukuma zīme - mājas vārds. Man tas šķiet īpaši, jo nosaukums ir dārgs senajā drukā. Nākot pa iebraucamo ceļu, gar tā malu var redzēt sastādītus kokus. Sākumā nepievērsu tiem lielu uzmanību, taču uzzināju, kas tas simbolizē mana vectēva bērnus - divas skaistas liepas un viens stiprs bērzs.

Šeit ir arī viena tāda ļoti īpaša, bet maza vietīņa. Tā ir mana mīļā smilšu kaste, kurā es pavadīju lielāko bērņības daļu. Vasarā, kad tur atvilku elpu no lielās skraidīšanas, es varēju baudīt vēsumu, jo smilšu kaste atradās zem lielajiem ābeles zariem. Bērņībā, vienkārši sēžot tur, es varēju sajūst visu puķu, ko mana omīte bija iestādījusi, smaržas. Tagad, kad es jau esmu liela, šī smilšu kaste nav vairs mana nozīmīgākā vieta, tāpēc tās uzraudzību nodevu saviem mazākajiem brāļiem.

Mana karaļnama sastāvdaļa ir arī dīķis un upe. Tie ir kā robežas, kas atdala manu karaļnamu no kaimiņiem. Ziemā dīķis ir kā mana privātā slidotava, bet vasarā ūdensputnu mājas. Turpretim upe un tās krasti ir vieta, kur es varu pabūt ar sevi, klausīties tās tecējuma un doties vieglā, atspirdzinošā peldē. Pēc manām domām ikvienam ir jāizbauda mierīga peldē upē. Tā ir vispiemērotākā vieta, kur vērot saulrietu. Saule spēlē

Ketija Tipaine, 7. klases skolniece

Brenda Briņķe Balode, 7. klases skolniece

paslēpes ar mani, lēnām slēpjoties aiz koku zariem. Šie brīži ir elpu aizraujoši.

Tu varbūt jautāsi, kāpēc tieši šis ir mans karaļnams? Man ir dārgs viss, kas ir šeit apkārt - ģimene, atmiņas un vietas. Es saprotu, ka man tas ir jācieņa un šis gods jānes tālāk. Tieši šeit es jūtos kā princese savā karaļnamā.

Samanta Ungure

Laiks

Dienas reizēm ir tik īsas, tām paskrien garām neatkatoties, to izdarīsi rīt. Rītdiena klāt, neskatos atpakaļ. Pa nakti pieķeru sevi domājam par to, kas notika vakar, kas notika šodien, ko darīšu rīt, kas noies greizi? To nevar zināt.

Rītdiena klāt, minūtes kā stundas velkas tik lēni, ka baidies - vari iemigt. Un tu nesteidzies darīt neko jaunu, jo baidies, ka viss aizies šķēršā kā kāršu namiņš, kad uzpūš vējš. Kāda balstiņa galvā saka: "No kā tu baidies, ja nemēģināsi, nezināsi kas notiks." To aplūsinu, domājot tikai par to, kas var noiet greizi. Domas mani nepamet, pat miegā sapņoj par to, kas neizdevās, atmetot visu labo, kas noticis. Pados sliktajām domām un emocijām, ļauju tām sevi ieskaud. Pat tad, kad cenšos tikt laukā, tas nesān, esmu iestigusi pārāk dziļi un nespēju izvilkst sevi ārā, nepietiek spēka. Nogrimstu. Kādu laiku sēžu tumsā, domājot: "Kā es šeit nonācu?" Tikai tad sāku domāt par visu labo, jautro un skaisto, kas ar mani noticis. Un, sakopojot spēkus, sāku vilkties augšā no bedres, kurā tik ilgi sēdēju. Tā balstiņa, kas nelika mierā, kļūst stiprāka, mudinot: "Rāpies ātrāk laukā no tās bedres, vēl iekrītīsi atpakaļ!"

Par laimi ir arī citi, kuri pasviedīs virvi, pados roku, palīdzēs tikt laukā no vietas, kur atgriezties nevēlamies, un palīdzēs noturēties virs ūdens.

Kristīne Prauliņa

Tā atnāk pavasaris

No aizputinātās ziemas, pamazām kludams pār kupenām, lēni tuvojas pavasaris. Februāra spožā saulīte pārlej laukus ar savu mirdzumu. Aktīvāki ir arī putni, kas jūt saulainā, labsirdīgā pavasara tuvošanos. Uz palodzes sēdējama, zilīte dzied savu krāšņo, brīnišķīgo pirmo pavasara dziesmu. Naktīs vējš ne jauki sprēgā ar aukstu pūtienu, bet dienās lielo kupenu aplātie egļu zari pil mazās lāsteku straumītēs. Pamazām milzīgi lielās kupenas kā kalni sāk maziņties, ir jūtams pavasaris.

Dienas kļūst garākas, sāk mosties kukaiņi, kas no siltās saulītes apskāvieniem sāk just pavasari. Piliens aiz piliena izveido straumīti, kas tek no aukstu vēju sadzītājām kupenām, tās sairst silto dzīvnieku staru saulītes staru apskāvienu laikā. Ārā smaržo pēc pavasara. Daudz meža dzīvnieku sāk mosties, no alām izlien samiegojušies un kārtīgi izgulējušies āpši un lāči. No savām tumšajām ziemas paslēptuvēm izlido arī sikspārņi. Arī asais adatu ezītis ir izgājis pirmajā pavasarīgajā pastaigā.

Gaišāko vietu klajumos, kur siltā saulīte silda visbiežāk, sāk veidoties bērzu un lazdu pumpuriņi. Vēl atlikušais sniegs ir kļuvis graudains un irdens, naktīs aukstais ziemēju vējš tam pārklāj pāri cietu sērsmu. Tur, kur brīnišķīgā saulīte iespīd biežāk, var pamanīt brūngano zāles spīdumu, kas ir izspraucies caur sniegu. Bērza lapiņas, sprāgstot ārā no pumpura, rada pirmo zaļumiņu. Viss sāk plaukt! Apmēram aprīļa sākumā ir ieradies pavasaris, kā bailīgi zaķu bērņiņi dziļos ēnas plekšņos slēpjās pēdējie no ziemas atlikušie sniega plekšņi. Saule ar savu siltumu glāsta pirmās zaļās zāles stiebrīņus. Pļāvās, kur ir pietiekami silts, uzdzied pirmās smaržīgās sniegpulkstenītes. Ak, cik tas ir jauki! Zied pirmās vizbulītes, dabā parādās košākas krāsu gammās.

No sniega vairs nav ne miņas, ir oficiāli iestājies pavasaris! Upes pēc smagās, drēgnās ziemas ir atkusušas, nu jau pārplūdušas. No siltajām zemēm ir atgriezušies arī gājputni. Visur dabā ir redzama un dzirdama rošība, putni gatavojas rūpēm par jauno paaudzi, tie meklē drošas vietas, kur būvēt ligzdas, jo ir jāaudzina savi mazulīši. Daba nu ir pilnībā atmodusies no drūmās noskaņas. Kā redzams, tā sākusi ar maziem soliņiem tuvoties visu gaidītajai vasarai.

Laura Gunita Lapiņa

Mana bērņība

Manai bērņībai ir saldēnūgta garša, jo nevienam nevar būt vienmēr jaukas dienas, kā viņš to ir iedomājies, un noteikti kādam ir arī dažs rūgtums sirdī.

Bet tagad par labo manā bērņībā. Agrajos, saulainajos rītos tā skraida pa skaisto, krāsaino pļavu, pusdienas laikā tā pēta un iepazīst mazos, bet tik interesantos kukaiņus un to dzīvi pļavā. Un vakarā bērņība uz kalna sagaida tik ļoti skaisto saulrietu.

Drūmajās, lietaņajās dienās, kad nevar iet ārā, tā istabā sēž un spēlējas ar lellēm, kukaiņiem un lego klučiem. Viņa ēd visu, kas nekustas, tajā skaitā smiltis, grūzus un citas lietas, bet ogas gan tai negaršo, tās liekas tik dīvainas, un arī tagad viņai tās negaršo.

Viņas apģērbs bija tik žilbinoši krāsains un tīrs kā rudenī lapas. Lai arī viņa bija maza meitenīte, drēbes vienmēr bija tīras, nekad viņa nebija nošmulejusies. Mazajai meitenītei patika vilkt svārkus un kleitas, reizēm arī nočiept no mammas rotas lietas un kosmētiku, tā viņai tik ļoti patika.

Bet tagad viss ir ļoti mainījies. Viņa ir izaugusi, un nekas tāds vairs neinteresē. Galvenās domas ir tikai par nākotni un to, lai sapņi piepildās. Bet tad mazā, jau izaugusi meitenīte atduras pret grūtībām un īsto realitāti, un asaras sāk birt kā pupas. Ja jāstāsta par vēlmēm, tad vispār labāk par tām nedomāt. Vēlmes ir tik grūti sasniegt, pat sarežģītāk par vispārdošākajiem sapņiem.

Kopumā mana bērņība ir smieklu, draudzības un mīlestības pilna, par ko man ir jāsaka liels paldies saviem vistuvākajiem cilvēkiem. Un tie ir mani bērņības draugi un, protams, mana mīlošā ģimene. No tās spoži staro daudz jauku un mīļu atmiņu, neaizmirstamu piedzīvojumu, tie visi dzīvo dziļi manā sirdī un silda to.

Anda Andriksone

Liene Feldberga, 7. klases skolniece

Jautājumi

Reizēm mums ir tik daudz jautājumu, bet tik maz atbilžu. Liekas, ka mums ir tik daudz laika, lai gan tā ir tik maz.

Dzīve ir kā augs, kā zieds. Ja par to nerūpējas, tas ātri iet bojā. Bet, ja par to labi rūpējas, tas augs un dzīvo līdz mūsu savai laikā. Katrs augs, katrs zieds ir svarīgs, tāpat kā mēs. Mēs katrs esam svarīgs kādam.

Ikvienam ir kādas problēmas, bet ne katrs tās ir radījis pats. Daudziem kāds cits tās ir radījis. Un tad mums rodas jautājumi. Kāpēc? Vai tas tev rada prieku? Vai tu mani tik ļoti ienīsti? Un tā vēl daudzi citi. Katrs jautājums ir citādāks, bet atbilde ir viena un tā pati - tāpēc, ka gribu! Tāpēc, ka man nav ko darīt! Tāpēc, ka tu man nepatīc!

Bet tas taču tev neko nedos, ja tu padarīsi cita dzīvi grūtāku!

Ne visi apzinās, ka viņu rīcība var likt kāda ziedam nomirt. Ne visi apstājas pie tā, ja kāda zieds ir nomiris viņu dēļ. Ne visi apzinās, ka tas, ko viņi dara citiem, var novest viņus līdz nāvei.

Kā mamma vienmēr saka: „Nedari citam to, ko nevēlies, lai dara tev, jo tu nekad nezini, kas nākotnē notiks ar tevi.”

Ja vien mēs būtu kā ziedi, tad būtu mazāk problēmu.

Keita Una Daumane

Redaktore: Samanta Ungure 8. kl, Alīna Muša 8. kl.

Sausnējas kultūras dzīves aktivitātes

Liendienas ir pavasara saulgriežu svinības un ar tām saistās dažādas tradīcijas. Ģimenēs, kurās aug mazie ķipari, bieži vien vecāki saista šos svētkus ar stāstu par Lieldienu zaķi, kurš Lieldienu svētkos nes olas, tās krāso un slēpj, un pats arī slēpjas no olu un zaķu meklētājiem. Šogad arī mēs Sausnējas pagastā pirmo reizi nolēmām, lai jūs šīs svētku brīvdienas pavadāt aktīvā atpūtā, izkustoties svaigā gaisā pa vienam vai ar savu ģimeni (vienu mājsaimniecību), saglabājot svētku sajūtu un gūstot prieku no kopā būšanas. Tādēļ noorganizējam Lielo Auto - Moto - Foto orientēšanās braucienu "Lieldienu zaķa cilpas Sausnējas pagastā", kura mērķis bija Sausnējas pagasta teritorijā atrast nevis Lieldienu zaķi, bet gan vēsturiskas un mūsdienīgas vietas. Uzdevumā dotie objekti bija jāatrod un jānofotografējas uz to fona. Par katru atrasto kontrolpunktu dalībnieki saņem noteiktu punktu skaitu. Šim pasākumam kopā atsauca 16 ģimenes - no Sausnējas pagasta, Madonas, Vecbebrim, Iršiem, Vietalvas, Jumurdas, Cēsīm, Skujenes u.c. Kā jau tas mēdz būt pavasara laikā, uz divu kontrolpunktu atrašanās vietu ceļi bija kļuvuši gandrīz neizbraucami, tādēļ bijām spiesti tos pārcelt uz tuvāku vietu, kurus dalībnieki veiksmīgi ievēroja un nofotografējās uz to fona. PĀLDIES visiem dalībniekiem! Pareizo kontrolpunktu foto var apskatīt facebook Sausnējas pagasta kultūras dzīves lapā. Jāpiebilst, ka uzdevumus 100% izpildīja tikai puse no dalībniekiem, pārējiem bija nelielas neprecizitātes. Nu, pavisam nelielas, bet tomēr! Viena komanda vai nu aizmirsas atsūtīt viena objekta foto, vai nu arī to neatrada. Domāju, ka, veicot šos ceļa posmus un meklējot konkrētās vietas, tika saņemtas tikai pozitīvas emocijas un mūsu pagasts iepazīts kaut nedaudz labāk. Lieldienu zaķis parūpēsies par nelielām pārsteiguma balvām. Par to saņemšanu sazināsimies telefoniski vai ar e-pasta starpniecību.

Turpinām konkursu "Mans pagasts - manas saknes" Tagad 3. kārtā!

Pareizās atbildes veidos atslēgas vārdu - sena apdzīvota vieta Liepkalnes draudzē:

1949. gadā Liepkalnē nodibinātā pirmā kolhoza nosaukums:
L "Jaunais darbs"
A "Liepkalne"
E "Arājs"
- Liepkalnes un Sausnējas ciemus apvienoja (gads):
E 1974.
A 1975.
C 1973.
- Liepkalnes tautas nams atrodas:
M "Vītoļos"
P "Pūpolos"
B "Bērziņos"
- Kārlis Gailītis no Sausnējas pagasta "Jan-kām" bija:
A Arhitekts
S Arhibīskaps
L Arhidiakons
- Vairākus gadus Sausnējas pagasta teritorijā strādā meklētāju vienība:
L "Uzvara"
D "Zvaigzne"
E "Liesma"
- SAC "Kastaņas" (bij. Liepkalnes pamatskola) ēka būvēta (gads):
O 1868. - 1869.
I 1867. - 1868.
K 1871. - 1872.
- Pēteris Blauiņa pirmā publicētā dzejoļu krājuma nosaukums:
P "Auru mēnesis"
R "Asnu mēnesis"
M "Asins mēnesis"

- Liepkalnes baznīcas torņa galā atradās:
O Vēja rādītājs
S Krusts
F Gailis
- Liepkalnes kapsētā apglabāti Lāčplēša kara ordeņa kavalieri:
S viens
D divi
U neviens
- Vecogres HES atjaunoja (gads):
V 1995.
H 1996.
T 1994.
- Balto krustu pie bijušās Liepkalnes baznīcas iesvētīja (gads):
O 2016.
N 2014.
G 2015.
- Krogu, kur dažkārt piestāja rakstnieks Rūdolfs Blaumanis, sauca par:
H "Nakatu" krogs
L "Gobas" krogs
F "Apšu" krogs
- Līdz kuram gadam Liepkalnē pastāvēja pamatskola:
F 2006.
S 2007.
A 2005.

Pareizo atbilžu atslēgas vārdu sūtīt īsziņā uz telefona numuriem - 27833520 un 26191640 vai 26242405, pievienojot savu vārdu un uzvārdu, līdz 5. maijam.

Līdz ar 3. kārtu konkurss noslēdzas. Visu kārtu pareizo atbilžu iesūtītāji saņems nelielu pārsteigumu. Paldies par atsaucību!

Informāciju apkopēja Sausnējas pagasta kultūras darba organizatore **Inese Leiboma**
Valijas Leles foto

"Pienenītes" dienasgrāmata Marts

Pirmais pavasara mēnesis. Galu galā pavasaris ir jaunu plānu un cerību laiks.

Cerības, ka pirmsskolu valdības lēmumi neskars, bija visu laiku mūsu domās, bet šis mēnesis parādīja, ka esam kļūdījušies. Vecākiem bija jāizvērtē iespēja bērnam nodrošināt pieskatīšanu mājās. Paldies tiem, kuri šo iespēju rada un palīdzēja iestādes darbiniekiem justies drošāk!

Par spīti tam, ka šajā periodā iestādi apmeklēja pavisam maz bērnu, šī situācija mums neatcēla pavasara gaidīšanas prieku. Tas ienāca arī iestādes noformējumā, kurā vērojami dažādi augi, putni, dzīvnieki un kukaiņi.

Mācību plānu realizēšana un darbi iestādē turpinājās. Pielāgojoties situācijai, lielo grupu skolotājas mācību nedēļas plānu gatavoja arī darbam mājās, ko izsūtīja e-klasē, jo arī šajā laikā izglītošanās process ir nepieciešams lielajiem bērniem, kas jau ir starta gatavībā skolas gaitu uzsākšanai. Liels prieks par vecāku sadarbību ar audzinātājiem darbiņu izpildē.

Visās grupās sākās pavasara darbiņi, praktiski darbojoties ar zemi un sēklām. Pirmsskolas vecumposmā galvenais no mācību procesiem ir eksperimentēšana. To arī bērni ar audzinātājiem veica. Izaudzētie sīpolloki, kressalāti, ķiploki un pētersīļi tika arī nogaršoti.

Liels paldies arī vecākiem un darbiniekiem par iesaistīšanos makulatūras vākšanas konkursā! Tika izvesti 3475 kg makulatūras.

Ritas Šeibes, metodiķes, teksts un foto

Ērgļu bibliotēkas ziņas

Bibliotekārie pakalpojumi

No 19. aprīļa līdz 30. jūnijam Ērgļu bibliotēka organizē makulatūras vākšanu.

Ko var nodot makulatūrā?

Makulatūrā var nodot visu nevajadzīgo rakstāmpapīru, katalogus, bukletus, avīzes, žurnālus, grāmatas, papīra iesaiņojumus.

Vai nepieciešams izņemt metāla skavas no papīra lapām?

Skavas, saspraudes, līmlapas, skoči, grāmatu vāki un spirāles netraucē izdevumus nodot makulatūrai.

Kad var nodot makulatūru?

Pirms makulatūras vešanas lūgums sazināties ar bibliotēkas darbiniecēm, lai precizētu makulatūras nodošanas laiku un vietu. (Ērgļu bibliotēka - 64871430)

Bibliotēku nedēļa

No 19. līdz 25. aprīlim visā Latvijā notiek "Bibliotēku nedēļa 2021". Sekojiet līdzi (bibliotēkas Facebook.co kontā un Ērgļu novada pašvaldības mājaslapā: www.ergli.lv) Ērgļu bibliotēkas piedāvājumam šajā nedēļā. Atbilstoši šī brīža situācijai lielākā daļa pasākumu noritēs attālināti. Arī par klātienē apmeklētājiem būs padomāti.

Tiekamies Bibliotēku nedēļā!

P.S. Šobrīd bibliotēkas darba laiks atkal ir ierastais:

P. - Pk. **10.00-18.00**
S. **9.00-14.00**
Sv. - **slēgta**

Jaunākās grāmatas:

Daiļliteratūra abonementā:

- A. Matvejeva "Djatlova pāreja" (Deviņu tūristu nāves noslēpums)
- E. Hilderbrenda "Divdesmit astoņas vasaras"
- T. Baha "Atgriešanās Kamēliju salā"
- E. Troja "Amazonas neraud"
- N. Iksena "Ūdens mirzēšana"
- S. Poikāne "Mīlestība pumpurā un ķiršu krāsas krekls"
- D. Džeferisa "Pazudusi māsa"
- K. Onodibio "Birmiete"
- M. Edvardsons "Labie kaimiņi"
- Č. Abdullajevs "Rezonieris"
- Dž. Hārpere "Dabas spēki"
- K. Kvans "Bagāto ļaužu problēmas"
- L. Kovaļova "Šoseja"
- K. Kurzemieks "Alkatības grēks"
- Dž. Korija "Kļūdu labirints"
- Š. Mārai "Īstā Judīte...un izskaņa"
- S. Vensko "..."klībs putniņš neraud viens"
- M. Wicha "Lietas, kuras es neizsviedu"
- P. Svonsons "Katrs lauztais zvērests"

- K. un K. Liepiņi "PAMIRS mana sirds mīlestība"
- Z. Nuts "Kaut kāds fnglieris" (Patiess stāsts par augšanu mīlestībā)
- K. Beks "Mediju un komunikāciju zinātne"
- R. Norvuda "Sievietes, kas mīl par daudz" (tām, kuras joprojām cer, ka viņš mainīsies)
- S. Aleksijeviča "Bērni Otrajā pasaules karā. Pēdējie liecinieki"
- K. Vormels un R. Prindža "Planetarium"

Grāmatas bērniem:

- E. I. Puķe "Literārās pasakas un stāsti"
- I. Bērziņa "Kas guļ ziemas miegu?"
- "Atklājam visumu!" (Kādēļ? Kāpēc? Kā tā? 4-7 gadi)
- "Tehnika mūsu mājās" (Kādēļ? Kāpēc? Kā tā? 4-7 gadi)
- P. Tamminens, V. Kertula "Kā sagaidīt citplanētieti. Pieci svarīgi padomi"

Grāmatas jauniešiem:

- M. Kastena "Glābiet mūs" ("Save us")
- L. Knaidla "Nepazaudē mani"

Nozaru literatūra abonementā:

- L. Dzene "Izmeklēti raksti"

Informāciju sagatavoja **Kaiva Bukovska**

Biedrībai - 15!

Semināra pie Balvu meža īpašniekiem 2020. gada vasarā.

Biedrībai "VIDZEMES AUGSTIENES MEŽI" šogad martā apritēja 15 gadi. Šajā laikā notikušas mācības par meža tēmām, semināri, pieredzes apmaiņas braucieni, kopā aicināti privāto mežu īpašnieki - cilvēki, kam interese un vēlšanās labi apsaimniekot savus mežus. Daudzi rakstījuši projektus un saņēmuši Eiropas finansiālu atbalstu meža stādījumu un plantāciju ierīkošanai. Sevišķi būtisks atbalsts ir jaunaudžu kopšanai, kas prasa rūpīgu, prasmīgu darbu. Tās ir nākotnes audzes sastāva kopšanas cirtes, kas nepieciešamas jaunaudzēm, izcērtot nevēlamās koku sugas, dodam telpu veselīgiem nākotnes kociņiem.

Katru gadu tiek iestādīti tūkstošiem sertificētu kociņu nocirsto vietā, jo kārtīgs meža saimnieks priecējas par atjaunotajām mežu platībām, kas paliks nākamajām paaudzēm.

Birutas Nebares, biedrības "Vidzemes augstienes meži" valdes priekšsēdētāja, teksts un foto

Mūsu biedrībai šajos gados ir trīs Zelta Čiekuru nominanti, kas ir augstākā atzinība mežsaimniecībā:

saimniecībai "Briedēni" - 2010. gadā;

saimniecībai "Silakalni" - 2013. gadā;

saimniecībai "Druvas" - 2019. gadā.

Vairākiem biedrības biedriem ir palīdzēts atrisināt sarežģītus tiesiskās aizstāvības jautājumus.

Ar Ērgļu saietu nama atbalstu noorganizējām biedrības 5 un 10 gadu jubilejas Mežinieku balles, kuras ar prieku atceras to dalībnieki. Šogad balle izpalika, gaidīsim labākus laikus.

Pagājušā gada vasarā piedalījāmies divu dienu seminārā Latgalē, kur guvām jaunas ierosmes.

Visiem meža ļaudīm novēlu veselību, veiksmi meža darbos, prieku un lepnumu par labi apsaimniekotu mežu.

„Brakos” filmē raidījumu „Literatūra/sākumskola”

No 2019. gada LTV 1 ir iespēja skatīties raidījumu ciklu „Literatūra”, kas ir VKKF atbalstīts projekts. Raidījuma ideja - mūsdienu latviešu rakstnieks dodas ceļā pie kāda rakstnieka, kura vairs nav. „Literatūras” veidotāji ir Marta Selecka un Gustavs Terzens, režisors Ugis Olte. Projekta ietvaros katru gadu tiek sagatavoti deviņi raidījumi.

2021. gada pavasarī līdzās „Literatūra” sākās jauns cikls „Literatūra/sākumskola”, kas ir tapis, sadarbojoties Valsts Izglītības satura centram ar VFS Films un Latvijas Televīziju, finansējumu nodrošina ESF projekts. „Literatūra/sākumskola” ir izglītojoša spēle, kurā 1.-6. klašu skolēni kopā ar Martu Selecku un Gustavu Terzenu ieved skatītājus 12 mūsdienu latviešu autoru grāmatu pasaulē. Katrā sērijā četri klasesbiedri no dažādām Latvijas skolām risina uzdevumus, kurus ir sagatavojuši grāmatu autori. Līdzās raidījumam tiek izstrādāti metodiskie materiāli, kā arī izmantoti iesaistīto pedagogu pieredzes stāsti, kuri pieejami www.atbalstsizciliba.lv un izmantojami mācību procesa dažādošanai, ieviešot jauno kompetenču pieeju izglītībā.

1. raidījums bija skatāms 28. marta svētdienā LTV 1. Tas bija vēltīts Luīzes Pastores grāmatai „Pēdējais ķēniņš”, raidījumā piedalījās Mežciema 4. klases skolēni. Nākamajās sērijās bija stāsts par Viestura Ķerus grāmata „Meža meitene Maija”, Kārļa Vērduņa dzeju, raidījumos darbojās skolēni no Talsiem, Jūrmalas.

9. aprīlī VFS Films (režisors Ugis Olte) veica kārtējās sērijas „Literatūra/sākumskola” filmēšanu R. Blaumaņa muzejā „Braki”, raidījums vēltīts bērnu rakstniecei Evijai Gulbei un viņas grāmatai „Koko un Riko skolas zvaigznes”. Kopā ar Martu Selecku un Gustavu Terzenu jauki un azartiski „Brakos” rostījās Ērgļu vidusskolas 1. klases skolēni - Annija Dardete, Marta Opincā-

Zintas Saulītes foto

ne, Roberts Putniņš un Aksels Zommers. Bērniem bija iespēja izbaudīt, kā top raidījums, kā jāuzvedas filmēšanas laukumā, kā arī saprast, cik tas ir atbildīgs darbs.

Gustavs Terzens izteiksmīgi un ar jauku humoru lasīja fragmentus no grāmatas „Koko un Riko skolas zvaigznes”, Marta Selecka vairāk darbojās ar 1. klases skolēniem - gan viņus izklaidēja, gan norādīja, kādi pārbaudījumi būs veicami. Bērni ar prieku pildīja dažādus uzdevumus, atbildēja uz jautājumiem.

Filmēšanas laukumā piedalījās arī audzinātāja Liēna Bukovska, kura jau iepriekš ar 1. klases skolēniem bija izlasījusi Evijas Gulbes grāmatīņu par Koko un Riko, atzīstot, ka viņas audzināmie ar patiesu aizrautību iepazīs ar daiļdarbu un arī sirsniņi smējās par abu žurkulēnu palaidnībām.

Īpašs pārsteigums bija tikšanās ar autori Eviju Gulbi - sarunāties un uzdot viņai jautājumus. Arī rakstniece bija sarūpējusi bērniem ko jauku - katram savu grāmatu no sērijas „Koko un Riko”.

Lai arī 9. aprīļa piektdiena „Brakos” bija dzestra un vējaina, bērnu sirdīs bija prieks un gandarījums par neparasto piedziņojumu. Filmēšana notika gan ārā, gan rījā, gan noslēgumā siltajā „Braku” saimes istabā, kur krāsni jauki sprakšķēja malķas pagales un bija jauka kopības sajūta.

Par to, kā visiem veicās, varēsiet redzēt LTV 1 raidījumā „Literatūra/sākumskola” 9. maijā plkst. 9.15 vai www.atbalstsizciliba.lv mājaslapā, kurā apkopoti visi raidījumi un metodiskie materiāli.

„Brakos” filmēšanas laikā tika ievēroti visi valstī noteiktie drošības pasākumi, un pirms tam veikta Covid-19 testu pārbaude.

Zinta Saulīte, „Braku” muzeja vadītāja

Viestura Putniņa dzīves raibie pavedieni

Viesturs Putniņš 2011. gada 3. maijā Barikāžu dalībnieka piemiņas zīmi saņemot no Marinas Kosteņeckas.

Visskaistākā vieta pasaulē, kur laimes zvaigznītēm piekaisīta, mirgo zeme, debess virs tās, ir zeme, ko saucu par mājām. Tur zaļo tēva ozoli, tur māmuļas maize smaržo vissaldāk. Tur gribu atmiņās kavēties, palikt līdz galam uzticīgs vietai, kur stiprie ozoli zaļo! Katra laikmeta iezīmes var saskatīt cilvēka mūža gājumā. Jumurdas notikumi, ļaudis veidojuši 80 gadus jumurdieša Viestura Putniņa dzīves vērtības.

Viesturs piedzima 1941. gada 2. martā Elzas un Jāņa Putniņu ģimenē kā otrais bērns. Viestura tēvs pirms kara izveidoja savu saimniecību. „Skanskalni” jaunsaimniecībā dzīvojamo māju, kūti, šķūni neizdevās ilgi apdzīvot, jo 1941. gada vasarā sākās karš, ģimene devās bēgļu gaitās. Kad kara darbība beidzās, ģimene brauca atpakaļ uz „Skanskalniem”, bet māju vietā ieraudzīja tikai drupas. Labi, ka radi izpalīdzēja, ierādot istabu „Viesturu” mājās, stūrīti kūfī, kur turēt govī un zirgu. Pēc kara vecāki strādāja nomas darbos mežā, ar zirgu veda granti uz ceļiem. Ceļus kārtībā uzturēja ar vienkāršiem līdzekļiem, bet ceļi bija labā kvalitātē. Viesturs Jumurdas septiņgadīgajā skolā sāka mācīties 1948. gada rudenī. Pirmajos pēckara gados gan skolēniem, gan skolotājiem nācās ciest trūkumu, pārvarēt dažādas grūtības. Skolu vadīja direktore Juta (Gailīte) Ķepīte. Skola Viesturam šķita tāda neinteresanta, jo tradicionālie mācību priekšmeti viņu nepiesaistīja. Vairāk interesēja praktiskie darbi ar koku, savā nodabā Viesturs izgatavoja slēpes.

1949. gada 3. aprīlī Jumurdā nodibināja kolhozu „Valola”, vecāki iestājās tur par biedriem. Katru dienu viņiem bija jābūt darbā, samaksa tikai dažas kapeikas.

Skolu Viesturs absolvēja 1958. gadā. Pirmā darbavieta jaunietim bija Ērgļu rūpkombinātā, viņš tur strādāja par galdnieku. 1960. gada 1. septembrī Viesturu iesauca padomju armijā. Dienesta trīs gadi un divi mēneši aizritēja Baltkrievijas galvaspilsētā Minskā. Dienesta laikā puisis apguva pavāra profesiju. Viņš strādāja gan savā dienesta daļā par rezerves pavāru, gan vasarās pionieru nometnēs. No dienesta Viesturs atgriezās 1963. gada novembrī. Šoferu kursus ieguva autovadītāja apliecību un 1966. gadā iestājās darbā Jumurdā kolhozā „Padomju zeme”. Kolhoza priekšsēdētājs toreiz bija Jānis Mārtinsons. Strādājot par šoferi, Viesturam radās iespēja neklātienē beigt astoto klasi un Priekuļu lauksaimniecības tehnikumā neklātienē nodāļu. 1971. gadā viņš ieguva tehniķa mehāniķa diplomu un strādāja kolhozā „Padomju zeme” par šoferi-mehāniķi. Viesturam nācies strādāt arī graudu kaltē padomju saimniecībā „Jumurda” par ekspluatācijas inženieri.

1991. gadā sākās pārmaiņu laiki - Latvijas atmodas un Latvijas aizstāvēšanas laiki. Arī Viesturs brauca uz Rīgu, lai piedalītos barikādēs. 1991. gadā, iesākoties zemes reformai, Viesturs atgūva tēva īpašumu „Skanskalni”. Kopā ar māmiņu uzbūvēja nelielu vasaras māju, kūtiņu, tur arī saimniekoja, rūpējoties par pāris gotiņām un sunīti. Viesturs vienmēr godājis savu Jumurdu, savu tēva zemi, savu ģimēni. Viņš atgriezās „Skanskalniem” dzīvības spēku, ar cieņu rūpējās par tēva zemē augošiem ozoliem, iekopa savu augļu dārzu. Kopš 2008. gada Latvijā katru pavasari notiek Lielā talka, arī Viesturs vienmēr tajā piedalās. Jumurdas Saieta ēkā Viesturs apmeklēja muzikālos pasākumus, sevišķi sirdij tuvs akordeons, šlāģeri. Viņš ir čaklākais rudens akcijas „Dalies ar ražu!” dalībnieks. Viestura audzētie burkāni, bietes vienmēr iepriecina Ērgļu sociālās aprūpes centra ļaudis.

Viesturu bieži var sastapt Jumurdas kapsētā, rūpējoties par dzimtas kapu kopiņām, sakārtojot kādu stūrīti kopējā teritorijā. Viesturam patīk strādāt, rūpēties, sarunāties, būt noderīgam, vajadzīgam. 80 - tas cilvēka mūžam ir ražens gadu kopums, iespādiem, darbiem, tikšanās reizēm bagāts gadu vijums. Novēlu Viesturam gaiši skanīgus rītus savā tēva zemē, sirdsmieru stipro ozolu tuvumā, prieku par spēju darīt, veidot, radīt!

Saulainas dienas vēlot - Agita Opincāne
Inītas Lapsas foto

Novadpētniecības darbs „Braku” muzejā (1. turpinājums)

Kaķarags

Kaķaraga krogs, 1930. gadi. Foto no „Braku” muzeja krājuma.

Braucot no Ērgļiem uz Rīgu, ceļa labajā pusē pirmais lielākais krogs bija Kaķarags, kurš rakstos pirmoreiz minēts 1710. gadā. Vēstures avotos ir dažādi nosaukumi – Katkerag Krug/ Kacke=Ragge/ Kakkerage. Krogam esot bijušas divas stadulas (zirgu novietnes), būvēts no akmens ar dakstiņu jumtu. Nosaukums „Kaķarags” radies no degvīna mēriņa - kaķis no stikla ar korķi astes galā. Kaķarags bija iecienīts krogs, tajā spēlēja mūziku, varēja dancot, te notika māju ballītes jeb „bričkas”.

Uz Kaķaraga krogu dažu labu reizi gājuši ļaudis arī no pagastmājas, kas atradās Gaiļkalnā. Citreiz kopā ar draugiem turp aizstaigājis arī Rūdolfs Blaumanis, vērojis tur dzīvi un ļaudis. Dzejolī „Dzērāju dziesma” viņš raksta:

„Lielu, lielu alus mucu

Kaķaraga pagrabā

Dzer dziedoti trīs bāliņi,

Par naksniņu gan nodzer.”

Ērgļu pagastmājā saviesīgajos vakaros bieži tika dziedāta vīru kvarteta himna, kurā pieminēts „Kaķarags”:

„Mēs, pūtējkoris, ar kaķa ragu,

Kas dzīvot nevar, ja dziesmas nav.

Un, kad mēs nākam, tad ērgļeniešu

Daudz kopā lasās un uzklaušās.”

Kaķaraga krogā tirgojās līdz pat Otrajam pasaules karam. Ceļa vienā pusē atradās krogs un zirgu novietne, otrā - bija paliels pagrabs, kurā glabāja alu. Tā kā ar tirgošanos īsti ļoti neveicās, tad krodzīnieki bieži mainījās. 20. gs. pirmajā pusē kroga saimnieks bija Jānis Briņģis, vēlāk viņa dēls. Latvijas laikā te tika izveidots arī krejošanas punkts, varēja saņemt pastu. Netālu no kroga bija smēde „Āmuri”, kurā dzīvoja un strādāja kalējs. Otrā pasaules kara laikā, 1944. gadā, ēkas nopostīja. Krogs bija izdedzis, ar iegāztu jumtu. Vēl ilgi saglabājās mūra augstās drupas, līdz 1950. gadu vidū tās aizveda projām. Daudzus gadus desmitus seno laiku lieciniece bija Kaķaraga priede (3,4 m apkārtmērs), kura nolūza 2007. gada 11. janvāra vētrā. Mūsdienās netālu no kroga drupām atrodas autobusu pietura „Kaķarags” un mājas „Silmalas”. No šīs vietas pavēras skaista ainava uz pauguraino apkārtni.

„Itālija” un „Roma”

Mājas „Itālija”, 1973. gads. Kādreizējā Itālijas pusmuižas klēts, 1920. gados pārtaisīta par dzīvojamo māju. Pēc 2. pasaules kara te dzīvojušas vairākas ģimenes.
Foto no Valda Zirņa personīgā arhīva.

Daudzus Latvijas iedzīvotājus ik pa laikam saista neparasti Ērgļu pagasta vietu nosaukumi - kāpēc mums te ir sava „Itālija”, „Roma” un „Venēcija”? Izrādās - pie vainas Ērgļu muižkungs Tranzejs, jo „Itālija” vēsturiski bijusi pilsmuižai piederošā pusmuiža jeb lopu muiža, izveidota ap 1830. gadu. Nosaukums „Itālija” radies no tā, ka muižkungs gribējis savā saimniecībā audzēt jaunlopus, kas ievesti no Itālijas. 1870. gadā te bijuši 60 liellopi, 50 aitas, 13 zirgi un 20 cūkas, zeme - 198 pūrvietas. Netālu no lopu muižas atradies arī krogs.

20. gs. sākumā „Itālijā” saimniekoja Sutas ģimene, tad Jēkabs Īzāks. Latvijas brīvvalsts laikā zemi sadalīja vairākās jaunsaimniecībās. Par izveidotās „Itālijas” īpašnieku kļuva Jūlijs Īzāks. Viņš muižas klēti pielāgoja dzīvošanai, izveidoja ābeļdārzu, pie ceļa, kas pienāca blakus mājām, tika sastādīta ozolu rinda. Bija liela kūts, labības šķūnis. Saimniekošanai tika izmantotas vai pielāgotas arī pārējās „Itālijas” pusmuižas ēkas. Savas mājas un saimniecība bija „Krogzemos” (agrākais krogs), „Veseros”, „Saulītēs”, „Nervēnos”. „Itālijas” mežs bija Jāņa Gailīša pārziņā, viņš ir bijis mežsargs.

Lai mūsdienās iztēlotos „Itālijas” lopu muižas atrašanās vietu, braucot no Ērgļiem, kur pietura „Itālijas”, ceļa kreisajā pusē ir bijusi muižas klēts, šķūnis, kūtis, labajā pusē - rija un citas ēkas. Krogs nedaudz uz priekšu - ceļa kreisajā pusē.

Skats uz z/s „Roma” veco fermu, 2020. gads. Z. Saulītes foto.

Otrā pasaules kara laikā ļoti daudzas ēkas nopostīja. Cilvēku izmitināšanai varēja vien izmantot māju, kas ir bijusi muižas klēts, bet Latvijas laikā pielāgota dzīvošanai. Mājai palika agrākais nosaukums - „Itālija”. Pēc kara daļēji saglabājusies bija muižas rija, kurā varēja kaltēt un kult graudus, vēlāk tā beidza pastāvēt. 1970. gadu vidū kalnā uzbūvēja padomju saimniecības „Ērgļi” govju un jaunlopu fermu „Itālija”, netālu - dzīvojamo māju „Veseri”, apmēram muižas rijas vietā - ūdenstorni. 1990. gadu sākumā ferma beidza pastāvēt.

Pirms „Itāliju” zemes ceļa kreisajā pusē atrodas mājas „Roma”. Par piedalīšanos Latvijas brīvības cīņās te zemi saņēma Jānis Sināts. Viņš arī tas, kurš teicis: „Ja kalnā ir „Itālija”, tad lejā jābūt „Romai”. Tā mājas ieguvušas savu nosaukumu. 1991. gadā mājas un zemi iegādājās Rūnīku ģimene.

1997. gadā tika reģistrēta z/s „Roma” ar trim slaucamām govīm un 7 ha zemes. Sākumā tika audzēta labība, vēlāk pāriet uz lopkopību. Vecās kūts vietā tika uzcelta gulbūve, taču 2000. gadu sākumā tā nodega. Pilni apņēmības saimnieki uzbūvēja jaunu kūti. Piesaistot ES finansējumu, ferma pamazām tika modernizēta.

Govju skaitam pieaugot, kūts kļuva par mazu. Tika nopirkta bijusī padomju saimniecības „Ērgļi” ferma „Itālija”, kurā kādu laiku ir darbojusies arī Jāņa Brenča kokapstrādes firma. 2013. gadā, gūstot ES struktūrfondu finansējumu, notika fermas rekonstrukcijas darbi, modernizējot ēku un aprīkojot to ar mūsdienīgu tehnoloģiju. Fermai tika pārdēvēts nosaukums - „Venēcija”. Visi lopi tika pārvietoti uz jauno mītni, vecā, kas atradās „Romā”, tiek izmantota vien kā pagaidu novietne. Saimniecība ir izvēlējusies strādāt ar bioloģiskajām saimniekošanas metodēm. Šobrīd kūtī ir 75 slaucamas govīs, kā arī 125 ataudzējamās teles un bulļi.

Vēsturiskajā „Itālijas” zemē mūsdienās ir saglabājušās mājas „Gailīši”, „Nervēni”, divstāvu dzīvojamā māja „Veseri” un ferma „Venēcija”.

„Kalniņi”

Mājas „Kalniņi”, 2019. gads. Z. Saulītes foto.

Sidrabiņu centrā - vietā, kur bijusi Ozolmuiža, ir atradies arī krogs, ko sauca par traktieri (mūsdienās mājas atrodas netālu no Sidrabiņu autobusu pieturas). Muižkungs to izrentēja Vilhelmam Kartenbekam. Pie traktiera divas reizes gadā notika tirgi - 1. jūnijā un 1. septembrī, tad krogam bija ļoti ienākumi. Te tirgojās ar karotēm, bļodiņām, klūdziņu un skalu kurvīšiem, koka traukiem, dārzeņu un puķu stādiem, ogām. Būdās pārdeva drēbes, veļu, adījumus, saldumus, siltas desas. Tika tirgoti liellopi, aitas, jēri. Liela tirgošanās notika ar zirgiem. Tirgus dienā krodzīnieks pārdeva ap 20-25 mucām alus.

1920. gados krogs kļuva par Vilhelma Kartenbeka īpašumu. Mājas nosauca par „Kalniņiem”, jo atradās Ozolmuižas kalnā. 1928. gadā V. Kartenbeks atvēra alus bodi un vietējo vīna tirgotavu, kā arī pārdeva sīkpreces. Mājā gan dzīvoja, gan bija atvēlētas telpas, kur tirgoties. V. Kartenbeka ģimenē uzauga divi bērni - Aleksandrs un Anna. Aleksandrs apprecējās ar saimnieka meitu Emmu Kauliņu no Sausnējas. Tika izaudzināti trīs dēli - Arnolds, Ēriks un Jānis. Anna Kartenbeka (prec. Sīle) kara laikā emigrēja uz ārzemēm.

Otrā pasaules kara laikā „Kalniņu” saimniecību nopostīja, nācās daudz ko būvēt no jauna vai pielabot. Kad izveidoja kolhozu „Druva”, „Kalniņos” iekārtoja telu fermu, kurā audzēja ap 100 jaunlopu, galvenā kopēja - Emma Kartenbeka, kura bija čakla un strādīga - viena no labākajām telkopēm kolhozā. Ferma pastāvēja līdz 1970. gadu otrai pusei.

Aleksandram un Emmai aizejot mūžības ceļos, „Kalniņos” turpināja saimniekot viņu dēls Ēriks. Pie mājām bija izveidots skaists ābeļdārzs, tika koptas un audzētas bites. Kad 1995. gadā Ēriks Kartenbeks atstāja šo sauli, mājas palika tukšas, arī „laika zobs” bija darījis savu. Par ēku stiprajiem pamatiem vēl tagad liecina akmens krāvumi un par māju skaistumu - varenās ābeles.

Raksta turpinājums 9. lpp.

Pieteikšanās platību maksājumiem 2021. gadā

Pieteikšanās 2021. gada platību maksājumiem sākas 7. aprīlī, kā arī iesniegumu pieņemšana marķētās dīzeldegvielas iegādei, kurai piemēro samazināto akcīzes nodokļa likmi (ADE).

Sakarā ar valstī esošo epidemioloģisko situāciju, kad stingri jāievēro visi piesardzības noteikumi, lūgums būt atsaucīgiem un saprotošiem, lai nerastos nevajadzīgi pārpratumi. LAD klientu pieņemšana platību maksājumu pieteikumu aizpildīšanas konsultācijām obligāti iepriekš jāpiesaka telefoniski - 26117524, lai precizētu tikšanās datumu un laiku. Otrdienās - Sidrabīņos, trešdienās - Ērgļos, piektdienās - Jumurdā.

Arī Lauku atbalsta dienesta darbinieki pārtraukuši klientu apkalpošanu klātienē. Nepieciešamo informāciju var iegūt, sazinoties telefoniski vai rakstot elektroniski. Lai pakalpojumus padarītu pieejamākus, dienests ir paplašinājis iespējas: klientu reģistrācijas veidlapas vai veidlapas par izmaiņām klientu datus var iesniegt portālā: www.latvija.gov.lv, autentificējoties ar internetbankas pieejām. Aizpildītas klientu reģistrācijas veidlapas klienti var iesniegt arī, parakstītas ar drošu elektronisko parakstu, nosūtot uz e-pastu: lad@lad.gov.lv. Konsultācijas par neskaidrajiem jautājumiem var saņemt attālināti, zvanot uz klientu apkalpošanas tālruni - **67095000**. Lai visiem kopā mums izdodas! Uz sadarbību!

Diāna Suščenko,

Ērgļu novada lauku konsultante, mob.tālrunis - 26117524

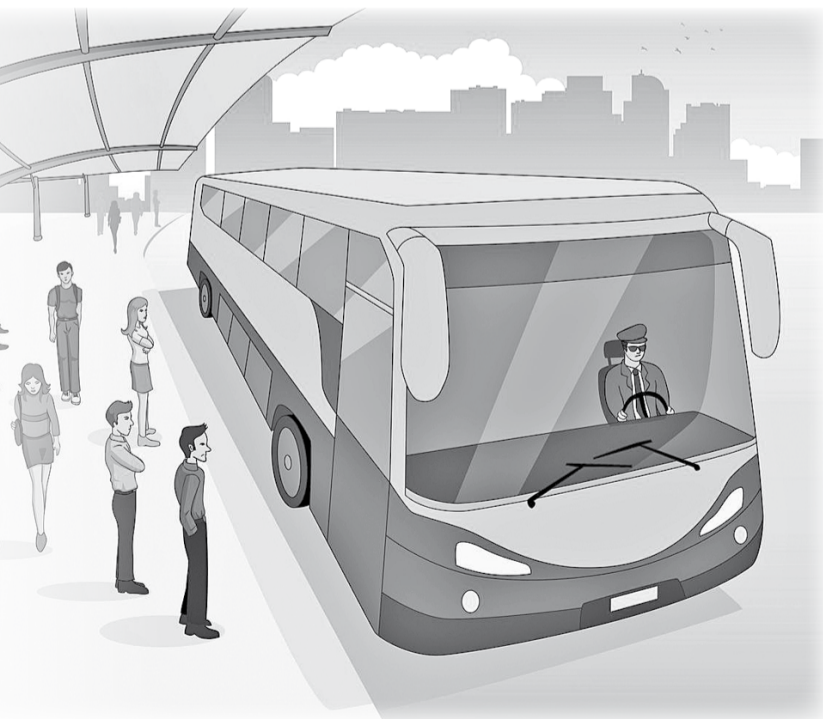

No 19. aprīļa gaidāmas izmaiņas autobusa maršrutā Aizkraukle-Ērgļi

Valsts SIA Autotransporta direkcija informē, ka sakarā ar Rail Baltica izbūves darbiem Rīgas Centrālajā dzelzceļa stacijā ir slēgti četri sliežu ceļi, tāpēc ir mainīts vilcienu kustības saraksts. Pielāgojot autobusu reisu izpildes laiku vilcienu kursēšanas grafikam, no 2021. gada 19. aprīļa gaidāmas izmaiņas maršrutā Nr.5981 Aizkraukle-Ērgļi.

Maršruta Nr.5981 Aizkraukle-Ērgļi reiss Aizkraukles autoostā no pirmdienas līdz sestdienai tiks uzsākts plkst.8.30 (līdz šim tika uzsākts plkst.8.20). Tāpat autobuss no pieturas - Ērgļi katru dienu izbrauks plkst.17.23 (līdz šim izbrauca plkst.17.35).

Autotransporta direkcija aicina iedzīvotājus izmantot sabiedriskā transporta pakalpojumus un paņemt biļeti par savu braucienu, atgādinot, ka statistiku par reisa pieprasījumu veido pasažieriem izsniegtais biļešu skaits. Par konstatētiem biļešu tirdzniecības pārkāpumiem pasažieri var ziņot mūsu kontrolieriem jebkurā diennakts laikā, sūtot īsziņu vai zvanot pa tālruni - **27776621**.

MUZEJU NAKTS

Muzeju nakts 2021. gada 15. maijā

Akcijas tēmas - „Robežas”

Muzeja nosaukums	R. Blaumaņa memoriālais muzejs „Braki”
Muzeja adrese	„Braki”, Ērgļu pag., Ērgļu novads, LV - 4840
Muzeja tālrunis	+37164871569, +37126498099
Muzeja mājaslapas adrese	www.braki.lv
Pasākuma nosaukums	„„Braku” robežzīmes”

Informācija par pasākuma norisi:

Norises laiks 15. maijs	Aktivitāte
Sākot no 1. maija	Foto orientēšanās „R. Blaumanis. Ērgļi „Braki”” Rezultātu paziņošana 15. maija vakarā - muzeja mājaslapā vai facebook
No 15. maija - muzeja mājaslapā www.braki.lv un facebook lapā „Blaumaņa muzejs Braki”	„Laika robežas „Brakos”” - muzeja video arhīvs
15. maijā 18.00 - 22.00	Pārgājiens - „Dabas objekti kā robežzīmes”, 3 km Maršruts: „Ērgļi (pagriezieni uz „Brakiem”) - „Braku” muzejs” Pārgājiens paredzēts jebkuram vecumam, ceļā būs jāveic dažādi uzdevumi un pārbaudījumi
18.00 - 22.00	„„Braku” muzeja teritorijā - dabu izziņoši uzdevumi

Ievērojot valstī noteiktos drošības pasākumus, tiks veikts pārgājiens uz „Brakiem”. Darba lapas ar uzdevumiem un atbilžu lapas būs saņemamas pārgājienu sākumā netālu no lielceļa pagrieziena uz „Brakiem”. Rezultātus varēs uzzināt muzejā.

Muzejā būs viena vai divas darbnīcas, kurās varēs darboties, ievērojot distanci un drošību.

Galvenais - saģērbties atbilstoši laikapstākļiem un kājās piemēroti apavi!

Ko un kā rakstīja avīzēs 1950. gados

✓ Ar rajonizāciju Ērgļi no maznozīmīga ciemata kļuva par rajona centru. Paredzēts uzbūvēt 12 jaunceltnes šajā gadā un pārvietot no laukiem 10 bezīpašnieku mājas. „Ērgļu Kolhoznieks” 01.04.1950.

✓ Kad Ērgļos nodibinājās rajona centrs, pāri ciemata ceļiem un laukiem sāka skanēt radio balss. Rajona sakaru kantora darbinieki iekārtoja skaļruņus pie veikala un tējnīcas. Dodoties uz darbu, klausījās mūziku un raidījumus. „Ērgļu Kolhoznieks” 16.09.1950.

✓ Pēc 20 gadu pārtraukuma 1. novembrī iedegās kurtuves Ērgļu rūpkombināta Vējavas ķieģelcēplī, 7. novembrī pabeidza apdedzināt 35 000 ķieģeļus. „Ērgļu Kolhoznieks” 09.11.1951.

✓ Liels palīgs cīņai par labākiem darba rādītājiem Ērgļu MTS [mašīnu un traktoru stacija] mehanizatoru vidū ir „zi-beņi” un kaujas lapiņas, kuras izlaiž tieši traktoru brigādēs uz vietām un ar kuru palīdzību parāda darba pirmindniekus, kā arī izvērs nesaudzīgu kritiku, atmasko sliņķus un brāķa ražotājus. „Ērgļu Kolhoznieks” 15.05.1952.

✓ 26. novembrī Sausnējas MTS zonas kolhozu sieviešu padomju priekšsēdētājas un sekretāres pulcējās seminārā, lai mācītos, kā strādāt un uzlabot darbu starp sievietēm. „Ērgļu Kolhoznieks” 28.11.1953.

✓ Visiem govju īpašniekiem, dzīvojošiem Ērgļu strādnieku ciematā, savest savas govis uz tuberkulozes un brucelozes pārbaudi š.g. 21. maijā plkst. 6.00 (no rīta) tirgus laukumā. Minētā rīkojuma nepildītājiem neļaus pārdot pienu un piena produktus tirgū. „Ērgļu Kolhoznieks” 18.05.1954.

✓ Ja kādam Ērgļu rajona iedzīvotājam būtu zināmas saldūdens kaļķu atrašanās vietas, ziņot par tām rakstiski vai pa tālruni rajona izpildu komitejas plānu daļai. Kolhoznieki par katru uzrādīto saldūdens kaļķu atradni saņem 50 izstrādes dienas. „Ērgļu Kolhoznieks” 08.07.1954.

✓ Ērgļos apmeklēja daudz tūristu no visām republikas malām. Visi šie ļaudis pa ceļam iegriežas patērētāju biedrības ēdnīcā. Tamdēļ būtu lietderīgi ēdnīcas zāles sienas izdaiļot ar raksturīgāko Ērgļu apkārtnes skatu gleznām. „Ērgļu Kolhoznieks” 09.02.1956.

✓ Āķēnu ezera krastā ir kolhoza „1. Maijs” kantoris. Tas ir tik tuvu, ka arteļa valdes vīri vakaros sapulcējas pagalmā un noklausās jaunākās ziņas, ko pārraida skaļrunis Ērgļu ciemata tirgus laukumā. „Ērgļu Kolhoznieks” 20.10.1956.

✓ Aizbrauciet, piemēram, uz Katrīnas ciemu. Bijušās muižas masīvo, drēgno akmeņu ēku puduri te nopostīja karš, taču tagad gar ceļu jaunos jumtus ceļ kolhoznieku mājas, audzama moderna liellopu kūts, un jūs tūlīt pateiksiet – šie aug lielsaimniecības centrs. „Ērgļu Kolhoznieks” 20.10.1959.

Izrakstīja Mārīte Breikša

PIEMINAM MIRUŠOS:

Aina Beloraga
mirusi 88. mūža gadā;

Tamara Čerepa
mirusi 85. mūža gadā;

Ārija Jasinkeviča
mirusi 76. mūža gadā;

Guntis Ozols
miris 57. mūža gadā.

IZDEVĒJS – ĒRGĻU NOVADA PAŠVALDĪBA

Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pag., Ērgļu nov., LV-4840, tālr. 64871231

E-pasts: info@ergli.lv. Materiālus apkopoja: I. Daugiallo.

Iespiests: SIA „ERANTE”, Madonā, Saieta laukums 2. Datorsalikums. Ofsetiespiedums. Metiens 1100 eksemplāri.

Par rakstu saturu, stilu un sniegtās informācijas precizitāti atbild autors.